

Fremsat den 7. oktober 2009 af justitsministeren (Brian Mikkelsen)

Forslag

til

lov om Den Europæiske Politienhed (Europol)

§ 1. Rådsafgørelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol), jf. bilag 1 i denne lov, gælder her i landet.

§ 2. Rigspolitiet er den nationale enhed efter rådsafgørelsens artikel 8.

Stk. 2. Enhver forvaltningsmyndighed kan videregive oplysninger til Rigspolitiet til brug for udførelsen af opgaver efter rådsafgørelsen. Anmoder Rigspolitiet herom, skal de pågældende oplysninger videregives.

§ 3. Datatilsynet er den nationale kontrolinstans efter rådsafgørelsens artikel 33.

§ 4. For den, som har tavshedspligt efter rådsafgørelsens artikel 41, stk. 2, finder reglerne i straffelovens §§ 152-152 e tilsvarende anvendelse.

§ 5. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler til gennemførelse af de aftaler mv., der indgås i medfør af rådsafgørelsens artikel 51.

§ 6. Bestemmelserne i straffelovens kapitel 14 om forbrydelser mod den offentlige myndighed og kapitel 16 om forbry-

delser i offentlig tjeneste eller hverv finder også anvendelse, når forholdet er begået mod eller af Europol-ansatte under udførelse af opgaver i Danmark efter rådsafgørelsens artikel 6.

Stk. 2. Forvolder Europol-ansatte under udførelse af opgaver i Danmark efter rådsafgørelsens artikel 6 skader, som efter dansk ret medfører erstatningspligt, udbetales erstatningen af justitsministeren.

Stk. 3. Klager over Europol-ansattes adfærd under udførelse af opgaver i Danmark efter rådsafgørelsens artikel 6 behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og 93 d.

§ 7. Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 2. Lov nr. 415 af 10. juni 1997 om gennemførelse af Europol-konventionen ophæves.

§ 8. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne eller Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Lovforslagets baggrund og formål**
- 2. Rådsafgørelsens hovedindhold**
 - 2.1. Europols formål og kompetence
 - 2.2. Europols opgaver
 - 2.3. Europols organisation
 - 2.4. Forholdet mellem Europol og de nationale myndigheder
 - 2.5. Europols registre mv.
 - 2.6. Databeskyttelse
 - 2.7. Europols forbindelser med eksterne samarbejdspartnere
- 3 Gældende ret**
- 4. Justitsministeriets overvejelser**
 - 4.1. Generelle overvejelser
 - 4.2. Europols formål, kompetence og opgaver
 - 4.3. Europols organisation
 - 4.4. Europols registre mv.
 - 4.5. Europols forbindelser med eksterne samarbejdspartnere
 - 4.6. National enhed mv. og direkte kontakt til Europol
 - 4.7. Justitsministeriets bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler
 - 4.8. Budget, personale mv.
 - 4.9. Stemmeregler
 - 4.10. Præjudiciel forelæggelse mv. for EF-Domstolen
 - 4.11. Færøerne og Grønland
- 5. Forholdet til grundloven og retstilstanden efter Lissabon-traktatens ikrafttræden**
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige**
- 7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.**
- 8. Administrative konsekvenser for borgere**
- 9. Miljømæssige konsekvenser**
- 10. Forholdet til EU-retten**
- 11. Hørte myndigheder mv.**
- 12. Sammenfattende skema**

1. Lovforslagets baggrund og formål

1.1. Lovforslaget har til formål at gennemføre rådsafgørelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) i dansk ret.

Den 18. december 2008 meddelte Folketinget i medfør af grundlovens § 19, stk. 1, sit samtykke til, at Danmark i Rådet for Den Europæiske Union medvirkede til vedtagelsen af udkastet til rådsafgørelse om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol). Der henvises herved til Folketingstidende 2008-09, Tillæg A, side 749 og 711, Tillæg B, side 243, Tillæg C, side 153, og Folketingets forhandlinger, side 482 og 2437.

Udkastet til rådsafgørelse er efterfølgende vedtaget på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. april 2009. Rådsafgørelsen er offentliggjort i EU-Tidende nr. L 121 af 15. maj 2009, side 37, og er medtaget som bilag 1 til lovforslaget.

Rådsafgørelsen indebærer, at den nuværende Europol-konvention (og de tre tilhørende protokoller) erstattes med en rådsafgørelse, som dels indeholder alle de ændringer af konventionen, der indgår i protokollerne, dels indfører forskellige forbedringer med henblik på at gøre Europol i stand til at klare de nye udfordringer, som Europol står over for.

Sigtet med at erstatte Europol-konventionen med en rådsafgørelse er bl.a. at indføre et mere tidssvarende

retsgrundlag, der vil kunne ændres mere smidigt, så Europol hurtigt kan tilpasses ændrede kriminalitetsmønstre mv. og nye politiske prioriteter.

Rådsafgørelsen indebærer også, at Europol oprettes som et EU-organ finansieret over Den Europæiske Unions almindelige budget. Hermed styrkes Europa-Parlamentets kontrol med Europol. Det følger desuden af rådsafgørelsen, at Europa-Parlamentet skal høres forud for, at Rådet træffer visse beslutninger (bl.a. om Rådets vedtagelse af en liste over de tredjelande og organisationer, som Europol kan indgå aftaler med).

Det følger af rådsafgørelsens artikel 64, at afgørelsen træder i stedet for Europol-konventionen den 1. januar 2010. Medlemsstaterne skal efter rådsafgørelsens artikel 61 sikre, at deres nationale lovgivning er i overensstemmelse med rådsafgørelsen senest samtidig hermed.

1.2. Rådsafgørelsen blev fremlagt under henvisning til artikel 30, stk. 1, litra b, artikel 30, stk. 2, og artikel 34, stk. 2, litra c, i Traktaten om Den Europæiske Union.

En rådsafgørelse er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. Rådsafgørelsen har således karakter af en folkeretligt bindende forpligtelse for medlemsstaterne. Medlemsstaterne vil være forpligtede til at sikre gennemførelsen af rådsafgørelsen i national ret, herunder om nødvendigt ved lovgivningsmæssige initiativer.

1.3. Rådsafgørelsens regler svarer i vidt omfang til det regelsæt, der i dag er gældende efter Europol-konventionen (gennemført i dansk ret ved lov nr. 415 af 10. juni 1997). De ændringer af regelsættet, der foretages med rådsafgørelsen, er hovedsageligt af mere teknisk karakter.

Rådsafgørelsen indebærer dog også indholdsmæssige ændringer af grundlaget for Europols virke. Disse ændringer skal sikre, at Europol er i stand til at klare nye udfordringer, samtidig med at der tages hensyn til den enkelte EU-borgers retssikkerhed.

1.4. Lovforslaget svarer i vidt omfang til den gældende Europol-lov og indeholder stort set identiske regler. Lovforslaget indebærer bl.a., at Rigspolitiet som hidtil vil være udpeget som national enhed, og at Datatilsynet forbliver udpeget som den nationale kontrolinstans. Lovforslaget adskiller sig dog fra den gældende Europol-lov ved, at den gældende bestemmelse i § 1, stk. 2, der vedrører præjudiciel forelæggelse for EF-Domstolen, ikke videreføres.

2. Rådsafgørelsens hovedindhold

2.1. Europols formål og kompetence

Det fremgår af rådsafgørelsens *artikel 3*, at formålet med Europol er at støtte og styrke de kompetente nationale myndigheders indsats og deres gensidige samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater.

Artikel 4 fastlægger Europols kompetence, som omfatter organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater på en sådan måde, at en fælles tilgang fra medlemsstaternes side er påkrævet på grund af de strafbare handlingers omfang, betydning og følger. Der er som bilag til rådsafgørelsen medtaget en liste over, hvilke former for kriminalitet der anses for »andre former for grov kriminalitet«. Det drejer sig bl.a. om forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse, menneskehandel, ulovlig narkotikahandel, organiseret røveri, falskmøntneri, underslæb, bedrageri, bestikkelse og forfalskning af officielle dokumenter, samt ulovlig handel med våben mv., miljøkriminalitet, organiseret illegal indvandring, it-kriminalitet og kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer.

2.2. Europols opgaver

Efter *artikel 5, stk. 1*, har Europol som hovedopgave at indsamle, lagre, behandle, analysere og udveksle oplysninger og efterretninger. Herudover har Europol til opgave at fremsende alle relevante oplysninger til de nationale enheder, herunder underrette disse enheder om oplysninger af relevans for dem og om eventuelle sammenhænge mellem forskellige strafbare forhold. Europol har endvidere til opgave at stille efterretninger til rådighed og yde analytisk støtte i forbindelse med større internationale begivenheder samt udarbejde trusselsvurderinger, strategiske analyser og generelle situationsrapporter af organiseret kriminalitet. Europol kan anmode de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater om i konkrete sager at indlede, udføre eller koordinere efterforskningen og at foreslå, at der oprettes et fælles efterforskningshold.

Efter *artikel 5, stk. 2*, kan Europol endvidere støtte medlemsstaternes indsamling af informationer fra internettet. Efter *artikel 5, stk. 3 og 4*, kan Europol inden for rammerne af Europols formål (jf. artikel 3) yde rådgivning og bistand på områder inden for uddannelse, teknisk bistand, kriminalpræventive og kriminaltekniske metoder og analyser samt efterforskningsprocedurer.

Efter *artikel 6* har Europol mulighed for at deltage som støttfunktion i fælles efterforskningshold, hvis den

strafbare handling efter artikel 4 (jf. ovenfor) hører under Europols kompetence. Europols deltagelse i et fælles efterforskningshold vil bl.a. kunne være relevant, hvis Europol forud for oprettelsen af det fælles efterforskningshold har deltaget aktivt i efterforskningen og på den baggrund har indgående kendskab til den konkrete sag. Europols bistand vil navnlig kunne bestå i at stille sit kendskab til kriminelle miljøer til rådighed, bistå i forhold til den operative koordinering, lette informationsudvekslingen, yde teknisk rådgivning og medvirke ved analysen af de strafbare forhold.

Som et praktisk eksempel kan nævnes, at specialister fra Europol som led i efterforskning af alvorlige narkotikaforbrydelser kan tænkes at indgå i fælles efterforskningshold ved på gerningsstedet at bistå med identifikation og destruktion af amfetamin- og ecstasylaboratorier.

Europol-ansatte, som deltager i fælles efterforskningshold, udøver deres opgaver under ledelse af holdets leder (der er udpeget af den medlemsstat, på hvis område efterforskningsholdet opererer). Under udførelsen af de fælles efterforskningsholds operationelle opgaver er Europol-ansatte omfattet af den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvori de opererer, og er ligestillet med personer, der udfører lignende funktioner, for så vidt angår strafbare handlinger, der måtte blive begået mod eller af Europol-ansatte. Europol-ansatte er ikke omfattet af den immunitet, som de i deres ansættelse i øvrigt er omfattet af. Eventuel retsforfølgelse af Europol-ansatte i forbindelse med deres deltagelse i fælles efterforskningshold vil skulle behandles efter den nationale lovgivning, hvor de pågældende opererer.

2.3. Europols organisation

Europol har status som en juridisk person (dvs. at Europol tillægges rets- og handleevne i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning om juridiske personer) og har hjemsted i Haag. Styrelsesrådet, som består af en repræsentant fra hver medlemsstat, har efter rådsafgørelsens *artikel 37* bl.a. til opgave at føre tilsyn med direktørens embedsførelse, træffe afgørelse i en række overordnede beslutninger vedrørende Europols løbende administration samt udføre de opgaver, som Rådet måtte pålægge Styrelsesrådet.

Det fremgår også af artikel 37, at der etableres en intern revisionsenhed, der udelukkende skal være ansvarlig over for Styrelsesrådet.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at formandskabet for Styrelsesrådet fremover varetages af én af de tre medlemsstater, der er ansvarlige for udarbejdelse af EU's 18-måneders arbejdsprogram (»trioformandska-

bet«). Som noget nyt får Kommissionen stemmeret i Styrelsesrådet på lige fod med medlemsstaterne.

Styrelsesrådet træffer afgørelse med to-tredjedels flertal, medmindre andet udtrykkeligt fremgår af rådsafgørelsen.

Europol ledes af en direktør, der efter *artikel 38* udnævnes af Rådet. Direktøren skal bl.a. varetage den løbende administration, personaleforvaltning, sikre korrekt udarbejdelse og gennemførelse af Styrelsesrådets afgørelser, udarbejde forslag til budget, stillingsfortegnelse og en femårige finansplan samt gennemføre Europols budget.

Efter *artikel 34* skal et særligt organ (Den Fælles Kontrolinstans) overvåge Europols virksomhed for at sikre, at registrerede personers rettigheder ikke krænkes ved lagring, behandling og anvendelse af oplysninger, som Europol er i besiddelse af. Enhver kan anmode Den Fælles Kontrolinstans om at undersøge, om de oplysninger om vedkommende, som Europol er i besiddelse af, er lagret og indsamlet samt behandles og anvendes på lovlig vis. Den Fælles Kontrolinstans består af op til to medlemmer fra hver medlemsstat. Medlemmerne udpeges af den nationale kontrolinstans (for Danmarks vedkommende Datatilsynet), som har til opgave uafhængigt og i overensstemmelse med national ret at overvåge lovligheden af den pågældende medlemsstats indlæsning, søgning og videregivelse af personoplysninger til Europol, og at sikre at den registreredes rettigheder ikke krænkes herved.

2.4. Forholdet mellem Europol og de nationale myndigheder

2.4.1. Efter *artikel 7* behandler medlemsstaterne enhver anmodning fra Europol om at indlede, gennemføre eller koordinere efterforskninger. Europol har dog ikke en initiativret over for medlemsstaternes kompetente myndigheder, men udfylder mere en rolle som støttefunktion.

Efter *artikel 8* opretter eller udpeger hver medlemsstat en national enhed, som er ansvarlig for en række nærmere bestemte opgaver. Den nationale enhed skal navnlig videregive oplysninger til Europol med henblik på lagring i Europols registre og meddele Europol de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Europols opgaver. Endvidere skal den nationale enhed vurdere oplysninger og efterretninger til brug for de nationale politimyndigheder. Endelig kan den nationale enhed anmode Europol om rådgivning, oplysninger og analyser.

Efter *artikel 8, stk. 2*, kan medlemsstaterne tillade direkte kontakt mellem udpegede kompetente myndigheder og Europol på de betingelser, der fastsættes af den

enkelte medlemsstat. Hvis en medlemsstat træffer bestemmelse herom, skal den nationale enhed samtidig fra Europol modtage alle de oplysninger, der måtte være udvekslet i løbet af de direkte kontakter mellem Europol og de udpegede kompetente myndigheder. Ved »kompetente myndigheder« skal efter rådsafgørelsen forstås de eksisterede offentlige myndigheder, som efter national ret har kompetence med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet.

Hver national enhed udstationerer mindst en forbindelsesofficer ved Europol, jf. *artikel 9*. Forbindelsesofficererne skal bidrage til udveksling af oplysninger mellem de nationale enheder ved at videregive oplysninger mellem deres respektive nationale enheder og Europol. Forbindelsesofficererne skal samarbejde med Europols personale og skal have adgang til at søge oplysninger i Europols datasamlinger i overensstemmelse med rådsafgørelsens bestemmelser herom. Forbindelsesofficerernes forhold reguleres – medmindre andet er fastsat i rådsafgørelsen – af reglerne i den medlemsstat, hvorfra de er udsendt.

Efter rådsafgørelsens *artikel 59* påhviler det Styrelsesrådet at forberede vedtagelsen af bestemmelser vedrørende rettigheder og forpligtelser for forbindelsesofficererne.

2.4.2. Det fremgår af *artikel 33*, at hver medlemsstat skal udpege en national kontrolinstans, der uafhængigt og i overensstemmelse med national ret skal overvåge lovligheden af den pågældende medlemsstats »registrering, søgning samt videregivelse uanset form af personoplysninger til Europol samt at sikre sig, at den registreredes rettigheder ikke krænkes herved.«

Den nationale kontrolinstans har til opgave at kontrollere lovligheden af den nationale enheds og forbindelsesofficerernes indlæsning, søgning og videregivelse af personoplysninger til Europol. Også oplysninger, der indlæses manuelt i Europols registre, vil være omfattet af den nationale kontrolinstans kompetence.

Den nationale kontrolinstans skal navnlig påse, at registreredes rettigheder ikke krænkes. Enhver vil kunne anmode den nationale kontrolinstans om at kontrollere lovligheden af indlæsning og videregivelse til Europol af personoplysninger om vedkommende selv og af den nationale enheds og forbindelsesofficerernes søgning af oplysninger.

Med henblik på at udføre sin kontrolvirksomhed vil den nationale kontrolinstans som hidtil have adgang til de oplysninger, som den nationale enhed og forbindelsesofficererne har indlæst i Europols informations- og indekssystem. Den nationale kontrolinstans vil endvi-

dere have adgang til den nationale enheds og forbindelsesofficerernes sagsakter og kontorer.

2.5. Europols registre mv.

2.5.1. Efter *artikel 10* vedligeholder Europol et *informationssystem*. Oplysningerne i informationssystemet vedrører personer, som er dømte, mistænkte og personer, om hvem der er konkrete indicier eller rimelig formodning for, at de vil begå en strafbar handling, der hører under Europols kompetence. Herudover kan der efter *artikel 12, stk. 3, litra a*, lagres oplysninger om påståede strafbare handlinger i informationssystemet i forhold til den nævnte personkreds.

Oplysningerne vedrørende de nævnte personer må kun omfatte den pågældendes navn og eventuelle kaldenavn, fødselsdato og fødested, nationalitet, køn og andre kendetegn, som kan tjene til at identificere personen. Der kan endvidere lagres oplysninger om bopæl, erhverv og opholdssted og om kørekort, pas og lignende. Europols informationssystem må kun anvendes til at behandle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Europols opgaver. Hvis sagen mod den pågældende person indstilles endeligt, eller hvis vedkommende frikendes, skal de oplysninger, som afgørelsen vedrører, slettes, jf. *artikel 12, stk. 5*.

Efter *artikel 13* er retten til at indlæse og foretage søgning i informationssystemet forbeholdt de nationale enheder, forbindelsesofficererne, Europols direktør, vice-direktører og sikkerhedsgodkendte ansatte. Herudover kan myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget, også søge i informationssystemet. De pågældende myndigheder kan imidlertid ikke registrere oplysninger i systemet, og eventuelle søgninger vil kun vise, om de ønskede oplysninger er lagret i systemet (hit/no-hit), hvorefter nærmere informationer herom må indhentes fra de nationale enheder.

Efter *artikel 10, stk. 2*, kan Europols Styrelsesråd efter forslag fra direktøren – og efter høring af Den Fælles Kontrolinstans – beslutte at oprette andre databehandlingssystemer end Europols informationssystem og analyseregistre (jf. straks nedenfor) til behandling af personoplysninger. Betingelserne for oprettelsen og anvendelsen vil skulle fastlægges af Styrelsesrådet og vil bl.a. skulle indeholde regler for adgang til og brug af de pågældende oplysninger samt tidsfrister for opbevaring og sletning af disse. Der vil i et nyt databehandlingssystem kunne behandles personoplysninger som omtalt i *artikel 14* (jf. nedenfor), så længe disse ikke angår en række nærmere opregnede følsomme emner (personoplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforenings-

mæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold).

Styrelsesrådets beslutning om oprettelse af et sådant nyt databehandlingssystem skal forelægges for Rådet til godkendelse.

2.5.2. Europol kan efter *artikel 14* endvidere oprette *analyseregistre* til brug for den politimæssige efterforskning i medlemsstaterne. Analyseregistrene kan indeholde oplysninger om personer, der i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret mistænkes eller er dømt for en strafbar handling, som hører under Europols kompetence. Analyseregistrene kan endvidere indeholde oplysninger om vidner, ofre og personer, der kan antages at have en tilknytning til den strafbare handling eller til den, som er mistænkt eller dømt (kontakt- og ledsagepersoner). Registrering må kun finde sted, hvis den er nødvendig for opfyldelse af Europols formål. Kun bestemte ansatte hos Europol kan få adgang til at indlæse og søge i analyseregistrene.

Det følger af *artikel 14, stk. 3*, at de nationale enheder efter anmodning fra Europol eller på eget initiativ videregiver alle de oplysninger til Europol, som er nødvendige for et bestemt analyseregister. Medlemsstaterne skal dog kun videregive oplysningerne, hvis de efter national ret i vedkommende medlemsstat må behandles med henblik på forebyggelse, bekæmpelse eller analyse af strafbare handlinger. Herudover følger det af *artikel 8, stk. 5*, at en medlemsstat ikke er forpligtet til at videregive oplysninger og efterretninger, hvis det vil skade væsentlige sikkerhedsinteresser, bringe gennemførelsen af en igangværende efterforskning eller personers sikkerhed i fare, eller afsløre oplysninger, der vedrører statens sikkerhed.

Hvis Europol har behov for yderligere informationer, kan Europol efter *artikel 22* og *23* tillige anmode EU-institutioner, tredjelande, internationale organisationer og Interpol om oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af denne del af Europols opgaver.

Hvis en analyse er af generel og strategisk karakter, har samtlige medlemsstater gennem deres forbindelsesofficerer adgang til resultaterne. I det tilfælde, hvor et analyseregister vedrører konkrete efterforskningssager, er det alene de medlemsstater, der er berørt af oplysningerne, som har adgang til oplysningerne.

Efter *artikel 15* udarbejder Europol en *indeksfunktion* for de oplysninger, der er lagret i analyseregistrene. Analyseregistrene kombineres således med et indekssystem, der i stikordsform angiver indholdet af analyseregistret. Det er ikke muligt for medlemsstaterne at søge i indekssystemet på en sådan måde, at der kan foretages

sammenkædninger eller drages konklusioner med hensyn til registrets indhold.

2.6. Databeskyttelse

2.6.1. Rådsafgørelsens kapitel 3 indeholder nærmere regler om behandling af oplysninger, herunder om beskyttelse og sikring af personoplysninger i Europols registre og om rettelse og sletning i registrene.

Artikel 27 fastslår generelt, at Europol skal iagttage principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling og anbefaling R (87) 15 af 17. september 1987 om politiets anvendelse af personoplysninger.

Efter *artikel 28* skal der udpeges en databeskyttelsesansvarlig, som bl.a. har til opgave på uafhængig vis at sikre lovligheden af behandling af personoplysninger efter rådsafgørelsen. Herudover har den pågældende til opgave at sikre, at der føres en skriftlig fortegnelse over videregivelse og modtagelse af personoplysninger, og at sikre, at de registrerede efter anmodning informeres om deres rettigheder. Vedkommende skal ved udførelsen af sine opgaver have adgang til alle de oplysninger, som Europol behandler, og til alle Europols lokaler. Styrelsesrådet vedtager yderligere gennemførelsesforanstaltninger vedrørende bl.a. opgaver, beføjelser og uafhængighed for den databeskyttelsesansvarlige.

Artikel 30 indeholder regler om registreredes registerindsigt (egenaces) hos Europol. Reglerne indebærer, at enhver kan anmode en national myndighed om at få oplyst, om Europol behandler oplysninger om den pågældende. Den nationale myndighed skal straks og senest en måned efter modtagelsen af en sådan anmodning henvende sig til Europol. Anmodningen skal besvares af Europol inden for en rimelig frist og under alle omstændigheder inden tre måneder fra modtagelsen. Europol kan dog afslå udlevering af oplysningerne, hvis det er nødvendigt, for at Europol kan udføre sine opgaver behørigt, for at beskytte medlemsstaternes sikkerhed, den offentlige orden eller for at forebygge strafbare handlinger, for at sikre at eventuelle nationale efterforskninger ikke bringes i fare, eller for at beskytte tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder.

2.6.2. Efter *artikel 31* har enhver ret til at anmode Europol om, at fejlagtige oplysninger vedrørende den pågældende rettes eller slettes. Hvis oplysninger i øvrigt konstateres at være ukorrekte som følge af fejl i registreringen, eller hvis selve registreringen er i strid med rådsafgørelsen, skal Europol i samarbejde med de berørte medlemsstater rette eller slette oplysningerne. Europol må kun lagre oplysninger i analyseregistrene så længe, det er nødvendigt for udførelsen af Europols op-

gaver. Det skal senest 3 år efter registreringen undersøges, om det fortsat er nødvendigt at opbevare de pågældende oplysninger. Den enhed, der har foretaget registreringen, gennemgår de oplysninger, der er lagret i Europols informationssystem, og sørger for sletning. Europol gennemgår de oplysninger, som er lagret i Europols øvrige dataregistre, og sørger for sletning. Efter *artikel 18* indfører Europol i samarbejde med medlemsstaterne passende kontrolmekanismer med henblik på kontrol af lovligheden af søgninger i alle dataregistre, der anvendes til behandling af personoplysninger, og med henblik på at give medlemsstaterne adgang til registreringsmetoderne (logning) efter anmodning.

2.7. Europols forbindelser med eksterne samarbejdspartnere

2.7.1. Efter rådsafgørelsens *artikel 22* kan Europol, hvis det er relevant for udførelsen af Europols opgaver, indgå aftaler eller samarbejdsordninger vedrørende udveksling af oplysninger med *institutioner, organer, kontorer og agenturer*, der er oprettet på grundlag af Traktaten om Den Europæiske Union og Traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber. Det drejer sig bl.a. om Eurojust, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (FRONTEX), Det Europæiske Politiakademi (CEPOL), Den Europæiske Centralbank og Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA).

Sådanne aftaler om udveksling af oplysninger kan vedrøre operative, strategiske og tekniske oplysninger, herunder personoplysninger. Aftaler eller samarbejdsordninger kan kun indgås efter godkendelse af Styrelsesrådet, som forinden har indhentet udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans, hvis de påtænkte aftaler eller samarbejdsordninger vedrører udveksling af personoplysninger. Efter *artikel 22, stk. 4*, er det kun tilladt for Europol at videregive klassificerede oplysninger til de nævnte modtagere, hvis der findes en fortrolighedsaftale mellem parterne.

2.7.2. Europol kan efter *artikel 23* oprette og vedligeholde samarbejdsrelationer med *tredjelande og eksterne organisationer*, hvis det er relevant for udførelsen af Europols opgaver.

Europol kan som led i en sådan aftale videregive personoplysninger og klassificerede informationer til tredjelande og eksterne organisationer, hvis det er nødvendigt for i de enkelte tilfælde at forebygge og bekæmpe kriminalitet, der hører under Europols kompetence, forudsat at vedkommende tredjeland eller organisation sikrer et passende databeskyttelsesniveau.

Hvis Europol har modtaget de pågældende oplysninger fra en medlemsstat, må Europol efter *artikel 24* kun videregive oplysningerne, hvis den pågældende medlemsstat giver samtykke hertil. Stammer oplysningerne ikke fra en medlemsstat, skal Europol sikre sig, at videregivelsen ikke forhindrer en medlemsstat i at udføre opgaver, der hører under dens kompetence, og at videregivelsen ikke bringer medlemsstatens sikkerhed eller offentlige orden i fare eller på anden måde risikerer at skade staten.

Europols direktør kan efter *artikel 23, stk. 8*, som en undtagelse videregive personoplysninger og klassificerede informationer, inden der er indgået en aftale med det pågældende tredjeland eller organisation, hvis direktøren vurderer, at videregivelsen er absolut nødvendig for at beskytte medlemsstaternes væsentlige interesser inden for rammerne af Europols målsætninger eller af hensyn til forebyggelse af en nært forestående fare forbundet med kriminalitet eller terrorhandlinger. Direktøren skal under alle omstændigheder vurdere databeskyttelsesniveauet i det pågældende tredjeland eller i den pågældende organisation med henblik på at afveje databeskyttelsehensynet over for disse interesser. Før der videregives oplysninger, skal direktøren således vurdere, om det pågældende tredjeland eller den pågældende organisation sikrer et tilstrækkeligt højt databeskyttelsesniveau.

Det følger af *artikel 26*, at Europol kun kan indgå aftaler med tredjelande, som er optaget på en særlig liste udarbejdet af Styrelsesrådet og godkendt af Rådet efter forudgående høring af Europa-Parlamentet. Et tredjeland kan blive tilføjet listen efter forslag fra et medlem af Styrelsesrådet eller Europol. Behovet for at indgå en samarbejdsaftale med det pågældende tredjeland skal begrundes over for Styrelsesrådet.

Når det pågældende tredjeland er optaget på listen, kan Europol indlede forhandlinger om en *strategisk samarbejdsaftale*, som herefter skal forelægges for Rådet til godkendelse. En strategisk samarbejdsaftale kan bl.a. indeholde udveksling af bedste praksis på en række områder inden for uddannelse, kriminalitetsbekæmpelse, strategier mv.

Hvis Europol ønsker at indgå en *operationel samarbejdsaftale*, der omfatter udveksling af personoplysninger, kan Europol først indlede forhandlinger om en sådan samarbejdsaftale, når det over for Rådet er godtgjort, at det pågældende tredjeland har et passende databeskyttelsesniveau. Europol udarbejder en rapport i samarbejde med det pågældende tredjeland, som beskriver lovgivningen og den administrative praksis, herunder tilstedeværelsen af en uafhængig datatilsynsmyndighed. Efter at rapporten har været i høring hos Styrelsesrådet

og Den Fælles Kontrolinstans, forelægges rapporten for Rådet, som skal beslutte, om Europol kan indlede forhandlinger om et udkast til samarbejdsaftale om udveksling af personoplysninger. Hvis der opnås enighed om et udkast til samarbejdsaftale mellem Europol og det pågældende tredjeland, skal aftaleudkastet forelægges til Rådets endelig godkendelse.

Som et praktisk eksempel på samarbejdet med tredjelande kan nævnes, at Europolis trusselsrapport om den nuværende og fremtidige trussel fra organiseret kriminalitet (OCTA-rapporten) bl.a. er udarbejdet på baggrund af informationsudveksling med tredjelande (herunder med Norge og USA).

2.7.3. Efter *artikel 25* kan Europol modtage og behandle oplysninger fra private (juridiske og fysiske personer).

For så vidt angår oplysninger fra private, juridiske personer (virksomheder, foreninger mv.) skelnes der mellem på den ene side juridiske personer i medlemsstaterne og juridiske personer i tredjelande, som Europol har en samarbejdsaftale med, og på den anden side juridiske personer i tredjelande, som Europol ikke har indgået en aftale med. For de førstnævnte gælder, at Europol kan modtage og behandle oplysninger, hvis oplysningerne er modtaget via medlemsstaternes nationale enheder henholdsvis de pågældende tredjelandes officielle kontaktpunkter. Oplysninger fra sidstnævnte gruppe af juridiske personer må derimod kun behandles, hvis Europol har indgået en samarbejdsaftale med den pågældende juridiske person (*»Memorandum of Understanding«*), og den juridiske person skal derudover være optaget på en liste, som Styrelsesrådet – efter at have indhentet en udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans – har godkendt, jf. *artikel 26*. Endvidere må de modtagne oplysninger kun behandles, hvis det sker med henblik på indlæsning i Europolis informationssystem, et analyse-register eller et databehandlingssystem oprettet i medfør af *artikel 10* (jf. ovenfor under pkt. 2.5).

Hvad angår behandling af informationer fra private, fysiske personer, bestemmes det med hensyn til personer i medlemsstaterne samt personer i tredjelande, som Europol har en samarbejdsaftale med, at dette kan finde sted på de samme vilkår som gælder for private, juridiske personer. Når det drejer sig om oplysninger modtaget fra private, fysiske personer i et tredjeland, med hvem Europol ikke har en samarbejdsaftale, skal Europol begrænse sig til blot at videresende denne information til de relevante medlemsstater eller tredjelande, som man har en samarbejdsaftale med. Europol kan således ikke lade oplysningerne indgå i Europolis systemer.

Europol skal i forhold til samtlige de nævnte oplysninger under alle omstændigheder fremsende al relevant information til de relevante nationale enheder i medlemsstaterne.

3. Gældende ret

3.1. Danmark undertegnede den 26. juli 1995 sammen med de øvrige daværende medlemsstater konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol). Folketinget bemyndigede ved lov nr. 415 af 10. juni 1997 om gennemførelse af Europol-konventionen regeringen til at ratificere konventionen på Danmarks vegne. Der henvises til Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, spalte 3840 og 3792, Tillæg B, spalte 1052 og 1501, og Tillæg C, spalte 595, og Folketingets forhandlinger, spalte 4939, 7571 og 8268.

Med Europol-konventionen oprettede EU's medlemsstater en europæisk politienhed (Europol), som bl.a. har til formål at styrke medlemsstaternes indsats mod forskellige former for grov international kriminalitet. Det drejer sig bl.a. om ulovlig narkotikahandel, ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer, menneskehandel, organiseret illegal indvandring og ulovlig handel med stjålne køretøjer. Endvidere kan Rådet udvide Europol-samarbejdet til at omfatte en række andre kriminalitetsformer, der er anført i et bilag til konventionen. Det drejer sig bl.a. om forskellige forbrydelser mod personers liv og legeme og mod den personlige frihed. Konventionen finder anvendelse, når der er konkrete indicier for, at der foreligger en kriminel struktur eller organisation, hvis aktiviteter berører mindst to medlemsstater på en måde, der på grund af de strafbare handlingers omfang, betydning og følger gør en fælles aktion fra medlemsstaternes side påkrævet. Europol har efter konventionen bl.a. til opgave at lette den politimæssige efterforskning gennem udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes politimyndigheder til brug for bekæmpelse af grov international kriminalitet. Herudover foretager Europol analyser til støtte for de enkelte medlemsstaters efterforskninger, stiller strategiske efterretninger til rådighed og udarbejder generelle situationerapporter.

3.2. Der er siden Europol-konventionens ikrafttræden den 1. oktober 1998 vedtaget tre tillægsprotokoller: Protokol af 30. november 2000 (1. tillægsprotokol), hvorved Europolis kompetence udvides til generelt at omfatte ulovlig hvidvaskning af penge i tilknytning til andre former for forbrydelser; protokol af 28. november 2002 (2. tillægsprotokol), som gør det muligt for Europol at anmode medlemsstaterne om at indlede strafferetlig efterforskning i specifikke tilfælde, og som bl.a. gør det muligt for Europol at deltage i fælles efterforsknings-

hold. Herudover indeholder tillægsprotokollen regler vedrørende erstatningsansvar og immunitet i tilknytning til Europol's deltagelse i fælles efterforskningshold; og endelig protokol af 27. november 2003 (3. tillægsprotokol), som bl.a. medfører en udvidelse af Europol's mandat og opgaver, en mulighed for at medlemsstaterne kan lade andre kompetente myndigheder end den nationale enhed have direkte kontakt med Europol, en øget fleksibilitet i reglerne om oprettelse af analysedatabaser samt en forbedring af den demokratiske kontrol med Europol.

De tre tillægsprotokoller blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 1435 af 22. december 2004 om ændring af lov om gennemførelse af Europol-konventionen og lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet og lov om international fuldbyrdelse af straf mv. (gennemførelse af tillægsprotokollerne til Europol-konventionen mv.). Der henvises til Folketingstidende 2004-05, Tillæg A, side 145 og 232, Tillæg B, side 169, og Tillæg C, side 154, og Folketingets forhandlinger, side 291, 2506 og 3236.

3.3. Med Europol-lovens § 1 fastslås, at Europol-konventionen med tilhørende protokoller gælder her i landet.

Efter Europol-lovens § 2, stk. 1, er Rigspolitechefen (Rigspolitiet) udpeget som national enhed, jf. Europol-konventionens artikel 4. Den nationale enhed har bl.a. til opgave at meddele de oplysninger og efterretninger, der er nødvendige for udførelsen af Europol's opgaver. Herudover besvarer den nationale enhed anmodninger fra Europol om oplysninger, efterretninger og rådgivning. Den nationale enhed videregiver endvidere oplysninger til Europol med henblik på lagring i de edbaserede datasamlinger og sørger for, at enhver udveksling af oplysninger finder sted på retmæssig vis. Endelig anmoder den nationale enhed Europol om rådgivning, efterretninger og analyser.

Efter Europol-lovens § 2, stk. 2, skal enhver forvaltningsmyndighed videregive oplysninger til Rigspolitiet til brug for udførelse af opgaver efter konventionen, hvis Rigspolitiet anmoder herom.

Efter Europol-konventionens artikel 15 påhviler databeskyttelsesansvaret den medlemsstat, der har indlæst eller videregivet oplysninger til Europol. Det påhviler herudover medlemsstaten at sikre oplysningernes korrekthed, ajourføring og lagringsfristens overholdelse.

Efter Europol-konventionens artikel 17 skal medlemsstaterne sikre, at oplysninger der modtages fra informationssystemet, indekssystemet eller analysedatabaserne kun anvendes af de kompetente myndigheder til at fore-

bygge og bekæmpe de former for kriminalitet, der hører under Europol's kompetence (jf. artikel 2), samt til at forebygge og bekæmpe andre former for grov kriminalitet.

Efter Europol-lovens § 3 er Datatilsynet udpeget som national kontrolinstans, jf. Europol-konventionens artikel 23. Datatilsynet har bl.a. til opgave uafhængigt og i overensstemmelse med national ret at overvåge lovligheden af Rigspolitiets indlæsning, søgning og videregivelse af oplysninger med henblik på at sikre at den registreredes rettigheder ikke krænkes.

Europol-lovens § 4 fastslår, at reglerne i straffelovens §§ 152-152 e (om straf for brud på tavshedspligt) finder tilsvarende anvendelse på den person, som har tavshedspligt efter konventionens artikel 32, stk. 2. Efter artikel 32, stk. 2, gælder tavshedspligten for organerne, disses medlemmer, vicedirektørerne, Europol's personale, forbindelsesofficererne samt enhver, som udtrykkeligt har fået pålagt tavshedspligt, eller som har adgang til klassificerede oplysninger.

Europol-lovens § 5 fastslår, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler til gennemførelse af de aftaler mv., der indgås i medfør af konventionens artikel 41. Det drejer sig om aftaler for medlemsstaternes udstationerede forbindelsesofficerer og deres familiemedlemmer. Der har ikke hidtil været behov for at fastsætte regler for gennemførelse af disse aftaler i dansk ret (jf. nærmere herom nedenfor under pkt. 4.7).

Europol-lovens § 5 a (indsat ved lov nr. 1435 af 22. december 2004) fastslår, at straffelovens kapitel 14 (om forbrydelser mod den offentlige myndighed) og kapitel 16 (om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv) finder tilsvarende anvendelse for Europol-ansatte under udførelse af opgaver i Danmark efter Europol-konventionens artikel 3 a (om deltagelse i fælles efterforskningshold). Herudover fastslår § 5 a, stk. 2, at justitsministeren udbetaler erstatning i forbindelse med skader forvoldt af Europol-ansatte. Endelig fastslår § 5 a, stk. 3, at klager over Europol-ansattes adfærd behandles efter retsplejelovens kapitel 93 b (om klager over politipersonale) og kapitel 93 d (om politiklagenævnen).

Europol-lovens § 7 fastslår, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning vil kunne sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger. Den danske delegation afgav i forbindelse med vedtagelsen af Europol-konventionen en erklæring, hvorefter man ved den danske tiltrædelse af konventionen agtede at fastslå, at konventionen ikke gælder for Færøerne eller Grønland, medmindre man fremsætter en erklæring om det modsatte. Europol-lo-

vens § 7 er således i overensstemmelse med den afgivne erklæring. Europol-konventionen er ikke sat i kraft for Færøerne eller Grønland.

4. Justitsministeriets overvejelser

4.1. Generelle overvejelser

Som anført ovenfor under pkt. 1 skal medlemsstaterne sikre, at deres nationale lovgivning er i overensstemmelse med rådsafgørelsen senest samtidig med rådsafgørelsens ikrafttræden den 1. januar 2010.

Justitsministeriet har overvejet, om de nødvendige tilpasninger af dansk lovgivning bør ske ved ændringer af den gældende Europol-lov. Det vil således i givet fald bl.a. være nødvendigt at ændre lovens henvisninger til Europol-konventionen.

Justitsministeriet har imidlertid af hensyn til bl.a. at sikre større overskuelighed i forhold til gennemførelsen af rådsafgørelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) i dansk ret fundet det mest hensigtsmæssigt, at de nødvendige ændringer og tilpasninger af dansk ret gennemføres ved en ny samlet lov om Europol.

4.2. Europols formål, kompetence og opgaver

4.2.1. Rådsafgørelsens regler om Europols formål svarer grundlæggende til Europol-konventionens bestemmelser herom. Der er med rådsafgørelsens artikel 3 sket en mindre ændring af formuleringen af Europols formål. Det er imidlertid Justitsministeriets vurdering, at der ikke er tale om nogen reel forskel i forhold til den gældende beskrivelse af Europols formål.

4.2.2. Den måde, som Europols kompetence er fastlagt ved rådsafgørelsen, afviger efter Justitsministeriets opfattelse kun i meget begrænset omfang fra Europol-konventionens regler. Konventionens krav om, at kriminaliteten skal være organiseret, for at Europol har kompetence, videreføres dog ikke. Denne ændring vil f.eks. gøre det muligt for Europol at støtte medlemsstaternes efterforskning af grov, grænseoverskridende kriminalitet også i tilfælde, hvor der ikke fra begyndelsen er mistanke om, at der er tale om organiseret kriminalitet. Som et eksempel på kriminalitet, der er grov, men ikke nødvendigvis i alle tilfælde kan betegnes som organiseret kriminalitet, kan nævnes et tilfælde, hvor en person bortfører et barn, og hvor der ikke står en kriminel organisation bag forbrydelsen. I et sådant tilfælde vil de berørte medlemsstater fremover kunne få bistand fra Europol, hvis sagen har tilknytning til flere medlemsstater.

4.2.3. Listen i rådsafgørelsen over de kriminalitetsformer, der anses for »andre former for grov kriminalitet«, indebærer ligeledes kun få indholdsmæssige ændringer

i forhold til konventionens regler. Det drejer sig om følgende punkter:

Efter de gældende regler kan Europol bl.a. beskæftige sig med »organiseret tyveri«, »ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer« og »ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer«. Dette ændres til »organiseret røveri«, »kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer« og »kriminalitet i forbindelse med ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer«. De to sidstnævnte ændringer er efter Justitsministeriets opfattelse alene af redaktionel karakter. Den førstnævnte ændring vil efter Justitsministeriets opfattelse ikke få betydning i praksis, da Europols kompetence efter rådsafgørelsen omfatter enhver form for organiseret kriminalitet. I lighed med hvad der allerede gælder i dag, vil det være de nationale kompetente myndigheder som bedømmer, hvilke forbrydelser der efter national ret modsvares forbrydelserne i bilaget til rådsafgørelsen.

4.2.4. For så vidt angår Europols opgaver (jf. rådsafgørelsens artikel 5) er der med enkelte ændringer tale om en videreførelse af konventionens regler herom. Kernen i Europols opgaver vil således fortsat være at bistå medlemsstaterne i deres efterforskninger ved at indsamle, analysere og udveksle oplysninger og efterretninger.

Europol får imidlertid som noget nyt til opgave at foreslå de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, at der oprettes fælles efterforskningshold. Europols opgaver omfatter endvidere som noget nyt fremskaffelse af efterretninger og analytisk støtte til en medlemsstat i forbindelse med en større international begivenhed (f.eks. når en medlemsstat afholder et topmøde eller er vært for en større idrætsbegivenhed). Endelig fastsættes det udtrykkeligt, at Europols opgaver omfatter støtte til medlemsstaternes indsamling af informationer fra internettet med henblik på at assistere med opklaringen af kriminalitet, der er begået ved hjælp af internettet.

4.2.5. Med lovforslagets § 1 foreslås det, at rådsafgørelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) skal gælde her i landet. Dette vil også omfatte ovennævnte udvidelser af Europols kompetence og opgaver. Der henvises til lovforslagets § 1 og bemærkningerne hertil.

4.3. Europols organisation

4.3.1. I forhold til Europols nuværende organisation bortfalder ordningen med en finansinspektør, hvilket hænger sammen med ændringerne i finansieringen af Europol og de deraf følgende nye budgetmæssige procedurer. Som det fremgår af pkt. 2.3 ovenfor, etableres der som en form for erstatning for finansinspektøren en

intern revisionsenhed, der udelukkende skal være ansvarlig over for Styrelsesrådet.

Som noget nyt vil formandskabet for Styrelsesrådet fremover blive varetaget af én af de tre medlemsstater, der er ansvarlige for udarbejdelse af EU's 18-måneders arbejdsprogram (»trioformandskabet«). Desuden får Kommissionen fremover stemmeret i Styrelsesrådet på lige fod med medlemsstaterne.

4.3.2. Ved Lissabon-traktatens ikrafttræden varetages formandskabet for Rådet (undtagen i sammensætning for udenrigsanliggender) af på forhånd sammensatte grupper på tre medlemsstater i en periode på 18 måneder. Hvert medlem af gruppen varetager på skift i en periode på 6 måneder formandskabet for alle rådssammensætninger (undtagen udenrigsanliggender). De to øvrige medlemmer af gruppen bistår formandskabet på alle dets ansvarsområder på grundlag af et fælles program.

4.4. Europols registre mv.

4.4.1. Som nærmere beskrevet ovenfor under pkt. 2.5 videreføres Europols mulighed for at føre et informationssystem og oprette analyse-registre (tidligere benævnt analysedatabaser) samt føre en indekxfunktion for de oplysninger, der er lagret i analyseregistrene.

For så vidt angår informationssystemet kan dette i vidt omfang indeholde de samme oplysninger som i dag, herunder oplysninger om dømtte, mistænkte, og personer, om hvem der er konkrete indicier eller rimelig formodning for, at de vil begå en strafbar handling. Der kan dog i forhold til den nævnte personkreds efter rådsafgørelsen som noget nyt tillige lagres oplysninger om påståede strafbare handlinger. Karakteren af de informationer, der må lagres, udvides endvidere, så der fremover også kan lagres informationer om bopæl, erhverv og opholdssted samt informationer om kørekort, pas og lignende.

Som noget nyt kan Europol (Styrelsesrådet) oprette andre databehandlingssystemer end Europols informationssystem og analyseregistre, jf. nærmere ovenfor under pkt. 2.5.

4.4.2. Adgangen til at bruge Europols informationssystem svarer stort set til den gældende ordning. Den hidtidige begrænsning for de nationale enheders adgang til systemet er dog fjernet. Dette indebærer, at de nationale enheder herefter vil have den samme adgang til at søge og registrere oplysninger i systemet som de øvrige aktører (forbindelsesofficererne, direktøren, vicedirektørerne og øvrigt bemyndiget personale i Europol). Dette vil f.eks. kunne være nyttigt, hvis den nationale enhed ønsker at indlæse supplerende oplysninger om en dømt eller mistænkt i informationssystemet.

4.4.3. Med lovforslagets § 1 vil de ovennævnte regler om Europols registre også gælde i Danmark. Det er Justitsministeriets vurdering, at reglerne om Europols registre ikke nødvendiggør andre lovændringer. Der henvises til lovforslagets § 1 og bemærkningerne hertil.

4.5. Europols forbindelser med eksterne samarbejdspartnere

4.5.1. Der er efter rådsafgørelsen grundlæggende lagt op til, at udveksling af (person)oplysninger med andre EU-institutioner, tredjelande og internationale organisationer skal ske efter samme regler som i dag.

Muligheden for informationsudveksling med andre EU-institutioner udvides dog således, at Europol, før der er indgået en aftale med de pågældende EU-institutioner, kan sende og modtage personoplysninger til og fra disse institutioner, i det omfang det er nødvendigt for Europols arbejde.

For så vidt angår samarbejdet med tredjelande og internationale organisationer får Europol som noget nyt adgang til at sende ikke-fortrolige oplysninger til samt modtage alle slags oplysninger fra disse lande og internationale organisationer, selv om der (endnu) ikke er indgået en samarbejdsaftale herom.

Med hensyn til øvrige samarbejdspartnere skabes der endvidere med den nye rådsafgørelse mulighed for, at Europol kan behandle og modtage oplysninger fra private (juridiske og fysiske) personer.

4.5.2. Det er Justitsministeriets vurdering, at Europols forbindelser med eksterne samarbejdspartnere efter rådsafgørelsen i vidt omfang svarer til, hvad der allerede gælder i dag. Det er endvidere Justitsministeriets vurdering, at de ovennævnte udvidelser af informationsudvekslingen med andre EU-institutioner, tredjelande og øvrige samarbejdspartnere vil ske inden for de nuværende rammer for databeskyttelse.

De ovennævnte indholdsmæssige ændringer foreslås gennemført i dansk ret ved den foreslåede § 1 i lovforslaget.

4.6. National enhed mv. og direkte kontakt til Europol

4.6.1. Med lovforslaget foreslås det, at Rigspolitiet fortsat skal fungere som Danmarks nationale enhed.

Som anført ovenfor under pkt. 2.4 er der efter rådsafgørelsen mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade direkte kontakt mellem udpegede kompetente myndigheder og Europol på de betingelser, der fastsættes af den enkelte medlemsstat. Justitsministeriet har på den baggrund overvejet, om der bør gives mulighed for, at andre danske kompetente myndigheder end Rigspolitiet kan have direkte kontakt med Europol.

Justitsministeriet har umiddelbart ikke fundet, at der er behov for at ændre den eksisterende ordning, hvorefter alene Rigspolitiet har direkte kontakt med Europol. Hvis der viser sig at være behov for, at andre danske myndigheder har en sådan direkte kontakt med Europol, vil Justitsministeriet drøfte dette spørgsmål nærmere med de berørte parter, herunder bl.a. med hensyn til under hvilke nærmere betingelser der i givet fald skal være adgang til direkte kontakt med Europol.

4.6.2. Som anført ovenfor under pkt. 2.5 er retten til at indlæse og foretage søgning i informationssystemet efter rådsafgørelsen forbeholdt de nationale enheder. Det vil for Danmarks vedkommende sige Rigspolitiet, jf. ovenfor. Medlemsstaterne kan imidlertid som anført udpege andre kompetente myndigheder til at kunne søge i informationssystemet (på grundlag af hit/no-hit).

Justitsministeriet har ikke fundet, at der er behov for at ændre den eksisterende ordning, hvorefter alene Rigspolitiet har direkte adgang til Europolis informationssystem. Justitsministeriet vil imidlertid i givet fald drøfte adgang til Europolis informationssystem med de relevante myndigheder på området, herunder også Rigspolitiet, hvis der med tiden måtte vise sig et behov herfor.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, stk. 1, og bemærkningerne hertil.

4.7. *Justitsministeriets bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler*

Med lovforslaget foreslås det, at Europol-lovens § 5 videreføres. Der har ikke hidtil været behov for at ændre den gældende bemyndigelsesbestemmelse i Europol-lovens § 5, men bl.a. i lyset af at indholdet af den aftale, der i medfør af rådsafgørelsens artikel 59 skal vedtages for forbindelsesofficererne, endnu ikke foreligger, kan det efter Justitsministeriets opfattelse ikke udelukkes, at der vil kunne blive behov for ved bekendtgørelse at sætte aftalen i kraft eller udstede supplerende bestemmelser.

Der henvises til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

4.8. *Budget, personale mv.*

4.8.1. Som beskrevet ovenfor under pkt. 1.1 overgår Europol efter rådsafgørelsen fra medlemsstatsfinansiering til fællesskabsfinansiering, så udgifterne til driften af Europol fremover skal dækkes af midler fra EU's almindelige budget. Dette medfører, at procedurerne for bevilling af midler til Europol grundlæggende ændres, idet EU's almindelige budgetmæssige regler fremover også vil finde anvendelse for Europol.

Ændringerne i finansiering medfører endvidere, at de nuværende særlige regler for Europol-ansatte ikke længere vil gælde for de ansatte ved Europol. De pågældende vil derimod være omfattet af EU's personalevedtægt, herunder vedtægten for tjenestemænd i EU, ansættelses-vilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne og de bestemmelser, som EU's institutioner i fællesskab har vedtaget med henblik på anvendelse af den nævnte vedtægt og disses ansættelsesvilkår.

4.8.2. Det ændrede grundlag for finansieringen af Europol vil herudover indebære, at EU's protokol om privilegier og immuniteter fremover vil finde anvendelse i forhold til ansatte i Europol.

Der er i forbindelse med Rådets forordning nr. 371/2009 af 27. november 2008 blevet gennemført en ændring af Rådets forordning nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse. Ændringen betyder, at Europol-ansatte ikke vil have immunitet over for retsforfølgelse, hvis de indgår i et fælles efterforskningshold, jf. artikel 6 i rådsafgørelsen. Dette indebærer, at Europol-ansatte i forbindelse med deltagelse i fælles efterforskningshold kan retsforfølges i overensstemmelse med national ret. Dette svarer til den gældende ordning, jf. straks nedenfor.

4.8.3. Europol-ansatte har efter Europol-konventionens artikel 3 a, der blev indsat ved 2. tillægsprotokol, mulighed for i en støttefunktion at deltage i fælles efterforskningshold, der udfører opgaver på en medlemsstats område. I lyset af, at bestemmelserne i straffelovens kapitel 14 (om forbrydelse mod den offentlige myndighed) og kapitel 16 (om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv mv.) ikke omfatter udenlandske myndigheder, blev det udtrykkeligt fastslået med Europol-lovens § 5 a, der blev indsat ved lov nr. 1435 af 22. december 2004 om ændring af lov om gennemførelse af Europol-konventionen, at de nævnte bestemmelser i straffeloven også gælder for Europol-ansatte, som deltager i fælles efterforskningshold.

4.8.4. Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at Europol-lovens § 5 a bør videreføres. Der henvises til lovforslagets § 6 og bemærkningerne hertil.

4.9. *Stemmeregler*

Med rådsafgørelsen ændres stemmereglerne for både Europolis Styrelsesråd og Rådet, der begge efter de gældende regler træffer samtlige afgørelser med enstemmighed. Styrelsesrådet træffer således fremover afgørelse med to-tredjedeles flertal, medmindre andet udtrykkeligt fremgår af rådsafgørelsen.

Med hensyn til Rådet ændres bestemmelserne om stemmeafgivning på en række områder fra enstemmighed til kvalificeret flertal. Det gælder bl.a. med hensyn til vedtagelsen af gennemførelsesbestemmelser for analyseregistre, jf. artikel 14, lister over de tredjelande og internationale organisationer, som Europol må indgå samarbejdsaftaler med, jf. artikel 26, og udnævnelse og afskedigelse af direktøren for Europol og vedtagelse af regler for udvælgelse af kandidater, jf. artikel 37.

4.10. Præjudiciel forelæggelse mv. for EF-Domstolen

4.10.1. Efter § 1, stk. 2, 1. pkt., i den gældende Europol-lov gælder protokollen af 23. juni 1996 om præjudiciel fortolkning ved EF-Domstolen af Europol-konventionen her i landet. Det bestemmes videre i 2. pkt., at præjudiciel forelæggelse kan foretages af enhver retsinstans som fastsat i protokollens artikel 2, stk. 2, litra b. Efter protokollen kan hver medlemsstat afgive en erklæring, hvorefter domstole i den pågældende medlemsstat kan anmode EF-Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse om fortolkning af Europol-konventionen. Der er fra dansk side afgivet en erklæring om, at enhver dansk retsinstans kan forelægge præjudicielle spørgsmål for EF-Domstolen for så vidt angår Europol-konventionen.

4.10.2. Rådsafgørelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) er fremlagt under henvisning til artikel 30, stk. 1, litra b, artikel 30, stk. 2, og artikel 34, stk. 2, litra c, i Traktaten om Den Europæiske Union (3. søjle). Det indebærer bl.a., at EF-Domstolen vedrørende fortolkning af rådsafgørelsen vil få kompetence i overensstemmelse med artikel 35 i EU-traktaten. Det følger i den forbindelse af artikel 35, stk. 2, jf. stk. 1, at en medlemsstat i en erklæring fremsat i forbindelse med undertegnelsen af Amsterdam-traktaten eller på et senere tidspunkt vil kunne godkende, at EF-Domstolen får kompetence til at træffe præjudicielle afgørelser inden for 3. søjle som helhed. En sådan generel erklæring er ikke afgivet af Danmark, og der er ingen aktuelle overvejelser herom.

Det anførte betyder, at den ordning vedrørende præjudiciel forelæggelse for EF-Domstolen, som i dag gælder vedrørende Europol, ikke længere vil gælde, når rådsafgørelsen træder i kraft den 1. januar 2010.

4.10.3. Efter Justitsministeriets opfattelse vil det forhold, at danske retsinstanser således ikke længere vil have mulighed for at forelægge præjudiciel fortolkning ved EF-Domstolen, næppe have nogen praktisk betydning. Det skyldes, at danske retsinstanser hidtil ikke i praksis har benyttet muligheden for at stille præjudicielle spørgsmål til EF-Domstolen i forhold til forståelsen af Europol-konventionen.

4.10.4. Europol-konventionens artikel 40 indeholder regler om bilæggelse af tvister mellem medlemsstaterne om fortolkningen eller anvendelsen af konventionen. Tvister mellem medlemsstaterne skal i første omgang behandles af Rådet efter procedurerne i EU-traktatens afsnit VI. Hvis det ved udløbet af en frist på 6 måneder ikke har været muligt at finde en løsning, skal de medlemsstater, der er parter i en tvist om fortolkningen eller anvendelsen af konventionen, således ved aftale fastlægge de nærmere retningslinjer for bilæggelse af den pågældende tvist. Størstedelen af medlemsstaterne, herunder Danmark, har erklæret, at de i så fald vil indbringe sagen for EF-Domstolen.

Rådsafgørelsen indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse, men efter EU-traktatens artikel 35, stk. 7, vil ordningen – også i forhold til Danmark – blive oprettholdt.

4.10.5. Efter rådsafgørelsens artikel 53, stk. 4, skal spørgsmål om, hvilken national domstol i de enkelte medlemsstater der har kompetence til at behandle tvister angående Europols ansvar, afgøres under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Bruxelles I-forordningen).

Da denne forordning er vedtaget med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV (1. søjle), har Danmark ikke deltaget i vedtagelsen af forordningen, der på grund af Danmarks retlige forbehold ikke er bindende for eller umiddelbart finder anvendelse i Danmark. Danmark er imidlertid blevet tilknyttet forordningen på mellemstatsligt grundlag i kraft af en såkaldt parallelaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark (undertegnet den 19. oktober 2005).

Ved lov nr. 1563 af 20. december 2006 blev forordning nr. 44/2001 af 22. december 2000 mv. gennemført i dansk ret, så reglerne i forordningen gælder mellem Danmark og de øvrige medlemsstater. Loven blev ved bekendtgørelse nr. 415 af 8. maj 2007 sat i kraft 1. juli 2007.

4.11. Færøerne og Grønland

4.11.1. Ved Danmarks tiltrædelse af Europol-konventionen afgav Danmark en erklæring om, at konventionen ikke gælder for Færøerne eller Grønland, medmindre man fremsætter en erklæring om det modsatte. Den gældende bestemmelse i Europol-lovens § 7 er udformet i overensstemmelse hermed. Bestemmelsen fastslår, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning vil kunne sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

4.11.2. Rådsafgårelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) er fremsat under henvisning til bestemmelserne i EU-traktatens afsnit VI vedrørende politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, der ikke gælder for Færøerne og Grønland. Det vil i givet fald forudsætte en særlig aftale med de øvrige EU-medlemsstater, hvis Færøerne og Grønland skal tilknyttes Europol-samarbejdet.

Der er ikke aktuelle overvejelser om at søge Færøerne og Grønland tilknyttet Europol-samarbejdet. Justitsministeriet finder imidlertid, at der med henblik på at sikre mulighed herfor bør gives adgang til ved kongelig anordning helt eller delvis at sætte de foreslåede bestemmelser i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger. Lovforslaget indeholder på den baggrund en bestemmelse herom. Der henvises til lovforslagets § 8 og bemærkningerne hertil.

5. Forholdet til grundloven og retstilstanden efter Lissabon-traktatens ikrafttræden

5.1. I forbindelse med gennemførelsen af Europol-konventionen i dansk ret overvejede Justitsministeriet, hvorvidt Danmarks tiltrædelse af konventionen ville indebære en overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20. Justitsministeriet vurderede i den forbindelse, at gennemførelsen af Europol-konventionen i dansk ret ikke indebærer overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20, og at gennemførelsen af konventionen kunne ske efter den almindelige bestemmelse i grundlovens § 19.

Justitsministeriet har tilsvarende overvejet, om gennemførelse i dansk ret af rådsafgårelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) indebærer overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20.

Forslaget til rådsafgårelse om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) er fremsat under henvisning til bestemmelserne i EU-traktatens afsnit VI vedrørende politisamarbejde og strafferetligt samarbejde (3. søjle). Dette samarbejde er af mellemstatslig karakter, og det danske retlige forbehold er derfor ikke til hinder for Danmarks deltagelse i samarbejdet, som Danmark deltager fuldt ud i. Danmarks tilslutning til afsnit VI i EU-traktaten er endvidere ikke sket i henhold til grundlovens § 20.

Det er således Justitsministeriets opfattelse, at Danmark kan gennemføre rådsafgårelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) i dansk ret efter den almindelige bestemmelse i grundlovens § 19.

5.2. Ved Lissabon-traktatens ikrafttræden vil det politimæssige og strafferetlige samarbejde blive omfattet af det om overstatslige samarbejde (1. søjle). Dette be-

tyder, at Danmark som følge af Protokollen om Danmarks Stilling ikke vil kunne deltage i eller bindes af retsakter mv. inden for det politimæssige og strafferetlige område, som vedtages på grundlag af det nye hjemmelsgrundlag. Retsakter, der er vedtaget inden Lissabon-traktatens ikrafttræden, vil fortsat finde anvendelse for Danmark på et mellemstatsligt grundlag. I forhold til Europol-afgårelsen vil det således betyde, at Danmark efter Lissabon-traktatens ikrafttræden fortsat kan deltage i dette politisamarbejde. Hvis der efter Lissabon-traktatens ikrafttræden tages initiativ til at ændre rådsafgårelsen, vil Danmark i medfør af det retlige forbehold i givet fald derimod ikke kunne deltage i vedtagelsen af sådanne ændringer, der heller ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Europol vil efter rådsafgårelsen overgå fra medlemsstatsfinansiering til fællesskabsfinansiering. Dette indebærer, at udgifterne til driften af Europol fremover vil blive dækket af midler fra EU's samlede budget.

Kommissionen har i forbindelse med forhandlingerne om rådsafgårelsen foretaget visse beregninger af, om overgangen fra medlemsstatsfinansiering til fællesskabsfinansiering vil kunne ske budgetneutralt. Det har været Kommissionens antagelse, at dette samlet set vil være tilfældet. På den baggrund vurderes lovforslaget ikke at ville medføre økonomiske konsekvenser af betydning for det offentlige.

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for det offentlige.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

8. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har til formål at gennemføre rådsafgårelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) i dansk ret. Der henvises i øvrigt til pkt. 4.10 og 5 ovenfor.

11. Hørte myndigheder mv.

Lovforslaget har været i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Venstre Landsret, samtlige byretter, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Rigspolitiet, Rigsadvoka-

ten, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Datatilsynet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af beskikkede advokater, Amnesty International, Institut for Menneskerettigheder, Retspolitisk Forening og Retssikkerhedsfonden.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har til formål at gennemføre rådsafgårelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) i dansk ret.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Med bestemmelsen foreslås det, at rådsafgårelsen om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) gælder her i landet. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 1 i lov nr. 415 af 10. juni 1997 om gennemførelse af Europol-konventionen (Europol-loven).

For så vidt angår det nærmere indhold af rådsafgårelsen henvises til pkt. 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Med *stk. 1* foreslås det, at Rigspolitiet er den nationale enhed efter artikel 8 i rådsafgårelsen. Bestemmelsen svarer efter sit indhold til § 2, stk. 1, i Europol-loven.

Bestemmelsen i *stk. 2* om videregivelse af oplysninger til Rigspolitiet svarer til den gældende bestemmelse i Europol-lovens § 2, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Med bestemmelsen udpeges Datatilsynet som national kontrolinstans for Danmarks vedkommende. Bestemmelsen svarer til § 3 i Europol-loven, hvor Datatilsynet også er udpeget som nationale kontrolinstans.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det foreslås, at reglerne i straffelovens §§ 152-152 e om tavshedspligt finder tilsvarende anvendelse på den person, som har tavshedspligt efter rådsafgårelsens artikel 41, stk. 2. Det fremgår af bestemmelsen i rådsafgårelsen, at medlemmerne af Styrelsesrådet, direktøren, vicedirektørerne, Europolis personale og forbindelsesofficererne samt enhver, som udtrykkeligt har fået pålagt tavshedspligt, eller som har adgang til klassificerede informationer, har tavshedspligt.

Medlemsstaterne skal behandle enhver krænkelse af tavshedspligten som en krænkelse af deres nationale regler om tavshedspligt, jf. rådsafgårelsens artikel 41, stk. 4.

Bestemmelsen svarer til den gældende § 4 i Europol-loven. Der henvises i øvrigt til pkt. 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Efter den foreslåede bestemmelse kan justitsministeren fastsætte nærmere regler til gennemførelse af de aftaler mv., der indgås i medfør af rådsafgårelsens artikel 51 (om privilegier og immuniteter for Europolis direktør, vicedirektører og Europolis personale i øvrigt).

Bestemmelsen svarer til § 5 i Europol-loven. Der har ikke hidtil været behov for at fastsætte regler for gennemførelse af disse aftaler i dansk ret, men i lyset af at Justitsministeriet ikke på nuværende tidspunkt kender indholdet af den kommende aftale for forbindelsesofficererne, kan det ikke udelukkes, at der vil blive behov for ved bekendtgørelse at sætte aftalen i kraft eller udstede supplerende bestemmelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3 og 4.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Efter den gældende § 5 a, stk. 1, i Europol-loven finder straffelovens kapitel 14 (om forbrydelser mod den offentlige myndighed) og kapitel 16 (om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv) tilsvarende anvendelse for Europol-ansatte under udførelse af opgaver i Danmark. Herudover fremgår det af den gældende Europol-lovs § 5 a, stk. 2, at justitsministeren udbetaler erstatning i forbindelse med skader forvoldt af Europol-ansatte. Endelig bestemmes det i § 5 a, stk. 3, i den gældende lov, at klager over Europol-ansattes adfærd behandles efter retsplejelovens kapitel 93 b (om klager over politipersonale) og kapitel 93 d (om politiklagenævn).

Det foreslås, at bestemmelsen videreføres. Der henvises i øvrigt til pkt. 3 og 4.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2010 samtidig med rådsafgørelsen.

Til § 8

Bestemmelsen vedrører lovens fremtidige gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger. Det vil i givet fald forudsætte en særlig aftale med de øvrige EU-medlemsstater, hvis Færøerne og Grønland skal tilknyttes Europol-samarbejdet.

Bestemmelsen svarer til gældende § 7 i Europol-loven. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 og 4.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Rådets afgørelse af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol)*(2009/371/RIA)*

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra b), artikel 30, stk. 2, samt artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Oprettelsen af Den Europæiske Politienhed (Europol) blev bestemt i traktaten om Den Europæiske Union af 7. februar 1992 og reguleret i en konvention udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af en europæisk politienhed (Europolkonventionen)²⁾.

(2) Europolkonventionen har været genstand for en række ændringer, der er fastlagt i tre protokoller, der er trådt i kraft efter en langvarig ratificeringsproces. Det vil derfor, hvis konventionen erstattes af en afgørelse, blive lettere at gennemføre yderligere ændringer.

(3) En forenkling og forbedring af Europols retlige rammer kan delvis ske ved at oprette Europol som en EU-enhed finansieret over Den Europæiske Unions almindelige budget, idet de generelle regler og procedurer derefter skal finde anvendelse.

(4) De seneste retlige instrumenter om oprettelse af tilsvarende EU-enheder på de områder, der er omfattet af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union (Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet³⁾ og Rådets afgørelse 2005/681/RIA af 20. september 2005 om oprettelse af Det Europæiske Politiakademi (Cepol)⁴⁾ har været rådsafgørelser, da sådanne afgørelser lettere kan tilpasses ændrede omstændigheder og nye politiske prioriteter.

(5) Når Europol oprettes som en EU-enhed finansieret over Den Europæiske Unions almindelige budget, vil det styrke Europa-Parlamentets kontrol med Europol, da Europa-Parlamentet bliver involveret i vedtagelsen af budgettet, herunder stillingsfortegnelsen og dechargeproceduren.

(6) Når Europol underlægges de samme generelle regler og procedurer som tilsvarende EU-enheder, vil det medføre en administrativ forenkling, således at Europol kan anvende flere af sine ressourcer på de væsentligste opgaver.

(7) Der kan opnås en yderligere forenkling og forbedring af Europols drift gennem foranstaltninger, der tager sigte på at give Europol øgede muligheder for at støtte og bistå medlemsstaternes kompetente judicielle myndigheder uden derved at tillægge Europols personale udøvende beføjelser.

(8) En af disse forbedringer er at sikre, at Europol kan bistå medlemsstaternes kompetente myndigheder med at bekæmpe særlige former for grov kriminalitet uden den nuværende begrænsning om, at der skal være konkrete indicier for, at der foreligger en kriminel organisation.

(9) Der bør tilskyndes til oprettelse af fælles efterforskningshold, og det er vigtigt, at Europols personale kan deltage i dem. For at sikre, at denne deltagelse er mulig i samtlige medlemsstater, bør der skabes sikkerhed for, at Europols personale ikke er omfattet af immuniteter, når det deltager som støttefunktion i fælles efterforskningshold. Dette bliver muligt efter vedtagelsen af en forordning med henblik herpå på grundlag af artikel 16 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter.

(10) Europols nationale enheder bør have direkte adgang til alle oplysninger i Europols informationssystem for at undgå unødvendige procedurer.

(11) Med henblik på at nå sine mål behandler Europol personoplysninger ved hjælp af elektronisk databehandling eller ved hjælp af strukturerede manuelle registre. Det er derfor nødvendigt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at beskyttelsesniveauet for personoplysninger mindst svarer til det, som kræves i henhold til Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, undertegnet den 28. januar 1981 i Strasbourg, og de senere ændringer heraf, så snart disse ændringer er gældende i forholdet mellem medlemsstaterne.

(12) En rådsrammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager vil finde anvendelse på medlemsstaternes videregivelse af personoplysninger til Europol. Den relevante række af databeskyttelsesbestemmelser i nærværende afgørelse berøres ikke af nævnte rammeafgørelse, og nærværende afgørelse bør indeholde specifikke bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, som regulerer disse forhold mere detaljeret på baggrund af Europols særlige karakter, funktioner og kompetence.

(13) Der bør udpeges en databeskyttelsesansvarlig, der på uafhængig vis bør sikre, at behandlingen af personoplysninger er lovlige, og at bestemmelserne i denne afgørelse om behandling af personoplysninger overholdes, herunder også behandling af personoplysninger om Europols personale, som er beskyttet af artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

(14) Europols eksisterende muligheder for at indføre og administrere informationsbehandlingssystemer, som støtter Europols opgaver, bør styrkes. Sådanne supplerende informationsbehandlingssystemer bør indføres og administreres i overensstemmelse med de generelle principper for databeskyttelse, der er fastlagt i Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger af 28. januar 1981 og anbefaling R(87)15 vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerkomité, ved hjælp af en beslutning truffet af Styrelsesrådet og godkendt af Rådet.

(15) Denne afgørelse bør give mulighed for at tage hensyn til princippet om aktindsigt i offentlige dokumenter.

(16) Med henblik på at opfylde sin funktion, bør Europol samarbejde med EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer, herunder Eurojust, og derved sikre en passende databeskyttelse.

(17) Europol bør også kunne indgå aftaler og samarbejdsordninger med EU's eller Fællesskabets institutioner, organer, kontorer og agenturer for sammen mere effektivt at kunne bekæmpe grov kriminalitet, der falder ind under begge parter respektive kompetence, og undgå dobbeltarbejde.

(18) Europols muligheder for at samarbejde med tredjelands og organisationer bør rationaliseres for at sikre overensstemmelse med EU's generelle politik i den henseende, og der bør fastsættes nye bestemmelser om, hvordan et sådant samarbejde bør finde sted i fremtiden.

(19) Forvaltningen af Europol bør forbedres gennem forenklede procedurer og en mere generel beskrivelse af Styrelsesrådets opgaver og indførelse af en fælles regel om, at alle beslutninger træffes med to tredjedels flertal.

(20) Det er også ønskeligt at indføre bestemmelser om øget kontrol med Europol gennem Europa-Parlamentet for at sikre, at Europol forbliver en fuldt ud ansvarlig og gennemsigtig organisation, dog under hensyntagen til nødvendigheden af at sikre fortrolighed for operative oplysninger.

(21) Den retlige kontrol med Europol udøves i overensstemmelse med artikel 35 i traktaten om Den Europæiske Union.

(22) For at sætte Europol i stand til fortsat at udføre sine opgaver så effektivt som muligt bør der indføres nøje udformede overgangsforanstaltninger.

(23) Målet for denne afgørelse, nemlig oprettelsen af en enhed med ansvar for samarbejdet om retshåndhævelse på EU-plan, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af

handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; EU kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for nå dette mål.

(24) Denne afgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL I

OPRETTELSE OG OPGAVER

Artikel 1

Oprettelse

1. Denne afgørelse træder i stedet for bestemmelserne i konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K. 3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af en europæisk politienhed (»Europolkonventionen«). Europol har hjemsted i Haag, Nederlandene.
2. Europol som omhandlet i denne afgørelse er retssuccessor for Europol som oprettet ved Europolkonventionen.
3. Europol er i hver medlemsstat forbundet med en national enhed, som oprettes eller udpeges efter artikel 8.

Artikel 2

Retsevne

1. Europol har status som juridisk person.
2. I hver medlemsstat nyder Europol den mest vidtgående rets- og handleevne, som i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning tillægges juridiske personer. Europol kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre samt optræde som part i retssager.
3. Europol har beføjelse til at indgå en hjemstedsaftale med Kongeriget Nederlandene.

Artikel 3

Formål

Formålet med Europol er at støtte og styrke de kompetente nationale myndigheders indsats og deres gensidige samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater.

Ved »kompetente myndigheder« forstås i denne afgørelse alle eksisterende offentlige instanser i medlemsstaterne, som efter national ret har kompetence med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af strafbare handlinger.

*Artikel 4***Kompetence**

1. Europols kompetence omfatter organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet som anført i bilaget, der berører to eller flere medlemsstater på en sådan måde, at en fælles tilgang fra medlemsstaternes side er påkrævet på grund af de strafbare handlingers omfang, betydning og følger.
2. Efter anbefaling fra Styrelsesrådet fastlægger Rådet sine prioriteter for Europol under særligt hensyn til strategiske analyser og trusselvurderinger udarbejdet af Europol.
3. Europols kompetence omfatter også relaterede strafbare handlinger. Ved relaterede strafbare handlinger forstås følgende:
 - a) strafbare handlinger, der begås for at skaffe midler til at begå handlinger, der henhører under Europols kompetenceområde
 - b) strafbare handlinger, der begås for at lette eller udføre handlinger, der henhører under Europols kompetenceområde
 - c) strafbare handlinger, der begås for at undgå straf for handlinger, der henhører under Europols kompetenceområde.

*Artikel 5***Opgaver**

1. Europol har følgende hovedopgaver:
 - a) at indsamle, lagre, behandle, analysere og udveksle oplysninger og efterretninger
 - b) via den i artikel 8 omhandlede nationale enhed øjeblikkeligt at underrette medlemsstaternes kompetente myndigheder om oplysninger af relevans for dem og om eventuelle sammenhænge mellem forskellige strafbare forhold
 - c) at være behjælpelig med efterforskningen i medlemsstaterne, navnlig ved at fremsende alle relevante oplysninger til de nationale enheder
 - d) at anmode de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater om i specifikke sager at indlede, udføre eller koordinere efterforskningen og at foreslå, at der oprettes et fælles efterforskningshold
 - e) at stille efterretninger til rådighed og yde analytisk støtte til medlemsstaterne i forbindelse med større internationale begivenheder
 - f) at udarbejde trusselvurderinger, strategiske analyser og generelle situationsrapporter i relation til Europols formål, herunder trusselvurderinger af organiseret kriminalitet.
2. De opgaver, der er omhandlet i stk. 1, omfatter støtte til medlemsstaterne i forbindelse med deres indsamling og analyse af oplysninger fra internettet som bidrag til identifikation af kriminelle handlinger, der er blevet gjort lettere eller er udført ved hjælp af internettet.
3. Europol har endvidere følgende opgaver:
 - a) at uddybe medlemsstaternes kompetente myndigheders specialviden om efterforskningsprocedurer og tilbyde rådgivning i forbindelse med sådan efterforskning
 - b) at stille strategiske efterretninger til rådighed for at bistå med og fremme en effektiv og rationel anvendelse af de ressourcer, som på nationalt plan og på EU-plan er disponible til operativ indsats og støtte til en sådan indsats.
4. Endvidere kan Europol inden for rammerne af målsætningen i artikel 3 afhængigt af de disponible personale- og budgetmæssige ressourcer og inden for de grænser, Styrelsesrådet sætter, hjælpe medlemsstaterne med bistand, rådgivning og forskning på følgende områder:
 - a) uddannelse af de kompetente myndigheders personale, eventuelt i samarbejde med Det Europæiske Politiakademi

- b) organisering af og udstyr til disse myndigheder ved at gøre det lettere at yde teknisk bistand mellem medlemsstaterne
- c) kriminalpræventive metoder
- d) tekniske og kriminaltekniske metoder og analyser samt efterforskningsprocedurer.

5. Europol fungerer også som centralkontor for bekæmpelse af eurofalskmøntneri i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2005/511/RIA af 12. juli 2005 om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ved udpegelse af Europol til centralkontor for bekæmpelse af eurofalskmøntneri. Europol kan endvidere tilskynde til koordinering af foranstaltninger, der gennemføres med henblik på bekæmpelse af eurofalskmøntneri af medlemsstaternes kompetente myndigheder eller som led i fælles efterforskningshold, eventuelt i samarbejde med organer i EU og i tredjelande. Europol kan på anmodning yde økonomisk støtte til efterforskninger af eurofalskmøntneri.

Artikel 6

Deltagelse i fælles efterforskningshold

1. Europols personale kan deltage som st⁶⁾ øttefunktion i fælles efterforskningshold, herunder hold oprettet i overensstemmelse med artikel 1 i Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold⁷⁾, i overensstemmelse med artikel 13 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater⁸⁾ eller i overensstemmelse med artikel 24 i konventionen af 18. december 1997 om gensidig bistand mellem toldadministrationerne⁹⁾, forudsat at holdene efterforsker strafbare handlinger henhørende under Europols kompetence efter nærværende afgørelses artikel 4.

Europols personale kan inden for rammerne af lovgivningen i de medlemsstater, hvor det fælles efterforskningshold opererer, og i overensstemmelse med de aftaler, der er nævnt i stk. 2, deltage i alle aktiviteter og udveksle oplysninger med alle medlemmer af det fælles efterforskningshold, jf. stk. 4. De må dog ikke deltage i iværksættelsen af nogen tvangsindgreb.

2. Den administrative gennemførelse af Europolpersonalets deltagelse i et fælles efterforskningshold fastsættes i en aftale mellem direktøren og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der deltager i det fælles efterforskningshold, med deltagelse af de nationale enheder. Reglerne for sådanne aftaler fastsættes af Styrelsesrådet.

3. De i stk. 2 nævnte bestemmelser skal præcisere, på hvilke betingelser Europols personale stilles til rådighed for det fælles efterforskningshold.

4. Europols personale kan inden for rammerne af den i stk. 2 nævnte aftale kontakte medlemmerne af et fælles efterforskningshold direkte og i overensstemmelse med denne afgørelse stille oplysninger fra enhver komponent af de informationsbehandlingssystemer, der er nævnt i artikel 10, til rådighed for det fælles efterforskningsholds medlemmer og udlånte medlemmer. I tilfælde af sådanne direkte kontakter underretter Europol samtidig de nationale enheder i de medlemsstater, der er repræsenteret i holdet, og de medlemsstater, der har stillet oplysningerne til rådighed.

5. Oplysninger, som et medlem af Europols personale er kommet i besiddelse af i forbindelse med sin deltagelse i et fælles efterforskningshold må med samtykke fra den medlemsstat, der stillede oplysningen til rådighed, og på dennes ansvar indgå i enhver komponent af de i artikel 10 omhandlede informationsbehandlingssystemer under de betingelser, der er fastsat i denne afgørelse.

6. I forbindelse med operationer udført af et fælles efterforskningshold er Europols personale, hvad angår strafbare handlinger begået mod dem eller af dem, underlagt den nationale ret, der finder anvendelse for personer med lignende funktioner i den medlemsstat, hvor operationerne udføres.

*Artikel 7***Anmodninger fra Europol om at indlede strafferetlige efterforskninger**

1. Medlemsstaterne behandler enhver anmodning fra Europol om at indlede, gennemføre eller koordinere efterforskninger i specifikke sager og giver sådanne anmodninger den nødvendige opmærksomhed. Medlemsstaterne meddeler Europol, om den pågældende efterforskning vil blive indledt.
2. Inden der fremsættes en anmodning om indledning af strafferetlige efterforskninger, underretter Europol Eurojust herom.
3. Hvis de kompetente myndigheder i medlemsstaten beslutter ikke at efterkomme en anmodning fra Europol, skal de informere Europol om denne beslutning og om begrundelsen herfor, medmindre de ikke kan angive grundene, fordi:
 - a) det ville skade væsentlige nationale sikkerhedsinteresser, eller
 - b) det ville bringe gennemførelsen af igangværende efterforskninger eller en persons sikkerhed i fare.
4. Svar på anmodninger fra Europol om at indlede, gennemføre eller koordinere efterforskninger i specifikke sager samt information til Europol om resultaterne af efterforskningerne fremsendes via medlemsstaternes kompetente myndigheder i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afgørelse og den relevante nationale lovgivning.

*Artikel 8***Nationale enheder**

1. Hver medlemsstat opretter eller udpeger en national enhed, som er ansvarlig for at varetage de opgaver, der er anført i denne artikel. En embedsmand udnævnes i hver medlemsstat som leder af den nationale enhed.
2. Den nationale enhed er det eneste forbindelsesled mellem Europol og medlemsstaternes kompetente myndigheder. Medlemsstaterne kan imidlertid tillade direkte kontakter mellem de udpegede kompetente myndigheder og Europol på betingelser, der fastsættes af den pågældende medlemsstat, herunder forudgående inddragelse af den nationale enhed.

Den nationale enhed modtager samtidig fra Europol de oplysninger, der er udvekslet i løbet af de direkte kontakter mellem Europol og de udpegede kompetente myndigheder. Forbindelserne mellem den nationale enhed og de kompetente myndigheder reguleres af national ret, herunder de relevante forfatningsmæssige bestemmelser.
3. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de nationale enheder kan udføre deres opgaver og bl.a. har adgang til relevante nationale data.
4. De nationale enheder skal:
 - a) på eget initiativ meddele Europol de oplysninger og efterretninger, der er nødvendige for udførelsen af Europols opgaver
 - b) besvare anmodninger fra Europol om oplysninger, efterretninger og rådgivning
 - c) holde disse oplysninger og efterretninger ajour
 - d) vurdere oplysninger og efterretninger til brug for de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret og videregive materialet til disse myndigheder
 - e) anmode Europol om rådgivning, oplysninger, efterretninger og analyser
 - f) stille oplysninger til rådighed for Europol med henblik på lagring i Europols databaser
 - g) sørge for, at enhver udveksling af oplysninger mellem de nationale enheder og Europol overholder lovgivningen.

5. Med forbehold af det ansvar, der påhviler medlemsstaterne med hensyn til opretholdelse af lov og orden og sikring af den interne sikkerhed, er en national enhed ikke forpligtet til i en given sag at videregive oplysninger og efterretninger, hvis dette:

- a) skader væsentlige nationale sikkerhedsinteresser
- b) bringer gennemførelsen af en igangværende efterforskning eller personers sikkerhed i fare, eller
- c) afslører oplysninger, der vedrører organisationer eller særlig efterretningsvirksomhed i forbindelse med statens sikkerhed.

6. De nationale enheders udgifter til kommunikationer med Europol afholdes af medlemsstaterne og vil ikke blive pålagt Europol bortset fra tilslutningsudgifterne.

7. Lederne af de nationale enheder mødes regelmæssigt for at bistå Europol med operative anliggender, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra Styrelsesrådet eller direktøren, især for at

- a) overveje og udarbejde forslag, der vil forbedre Europols operative effektivitet og fremme medlemsstaternes engagement
- b) evaluere rapporter og analyser udarbejdet af Europol i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, litra f), og udvikle foranstaltninger for at bidrage til at gennemføre resultaterne
- c) yde støtte til oprettelsen af fælles efterforskningshold, der involverer Europol i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, litra d), og artikel 6.

Artikel 9

Forbindelsesofficerer

1. Hver nationale enhed udstationerer mindst én forbindelsesofficer ved Europol. Medmindre andet er fastsat i specifikke bestemmelser i denne afgørelse, er forbindelsesofficererne underlagt den udsendende medlemsstats nationale ret.

2. Forbindelsesofficererne fungerer som nationale forbindelseskontorer ved Europol og instrueres af deres nationale enhed om at varetage dennes interesser i Europol i overensstemmelse med den udsendende medlemsstats nationale ret og de bestemmelser, der finder anvendelse på forvaltningen af Europol.

3. Uden at det berører artikel 8, stk. 4 og 5, skal forbindelsesofficererne:

- a) stille oplysninger fra de udsendende nationale enheder til rådighed for Europol
- b) fremsende oplysninger fra Europol til den udsendende nationale enhed
- c) samarbejde med Europols personale ved at stille oplysninger til rådighed og yde rådgivning, og
- d) være behjælpelig med udveksling af oplysninger fra deres nationale enheder med andre medlemsstats forbindelsesofficerer på deres ansvar i overensstemmelse med national ret. Sådanne bilaterale udvekslinger kan også omfatte kriminalitet, der ligger uden for Europols kompetence, hvis det er tilladt efter national ret.

4. Artikel 35 finder tilsvarende anvendelse på forbindelsesofficerernes virke.

5. Forbindelsesofficerernes rettigheder og forpligtelser i relation til Europol fastsættes af Styrelsesrådet.

6. Forbindelsesofficererne nyder de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2.

7. Europol sikrer, at forbindelsesofficererne er fuldt ud informeret om og inddraget i alle Europols aktiviteter, i det omfang det er foreneligt med deres stilling.

8. Europol stiller vederlagsfrit de nødvendige lokaler til rådighed for medlemsstaterne i Europolbygningen og yder passende støtte med henblik på udførelsen af deres forbindelsesofficerers arbejde. Alle andre udgifter i forbindelse med udstationeringen af forbindelsesofficerer afholdes af de udsendende medlemsstater, herunder også udgifter til forbindelsesofficerernes udstyr, medmindre Styrelsesrådet anbefaler andet i specifikke tilfælde, når det udarbejder Europols budget.

KAPITEL II

INFORMATIONSBEHANDLINGSSYSTEMER

Artikel 10

Informationsbehandling

1. I det omfang, det er nødvendigt for at Europol kan nå sine mål, behandler enheden oplysninger og efterretninger, herunder personoplysninger, i overensstemmelse med denne afgørelse. Europol opretter og vedligeholder Europols informationssystem som nævnt i artikel 11, og de analyseregistre, der er nævnt i artikel 14. Europol kan også oprette og vedligeholde andre systemer til behandling af personoplysninger, der oprettes i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 og 3.

2. Styrelsesrådet, der handler på forslag af direktøren efter at have taget hensyn til de muligheder, som Europols nuværende informationsbehandlingssystemer giver, og hørt Den Fælles Kontrolinstans, træffer beslutning om at oprette et nyt system til behandling af personoplysninger. Styrelsesrådets beslutning forelægges Rådet til godkendelse.

3. Denne i stk. 2 omhandlede beslutning truffet af Styrelsesrådet bestemmer betingelserne og begrænsningerne for Europols oprettelse af det nye system til behandling af personoplysninger. Styrelsesrådets beslutning kan tillade behandling af personoplysninger, som vedrører de kategorier af personer, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, men må ikke tillade behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold. Beslutningen sikrer, at de foranstaltninger og principper, der henvises til i artikel 18, 19, 20, 27, 29 og 35, gennemføres korrekt. I Styrelsesrådets beslutning fastlægges især formålet med det nye system, adgang til og brug af oplysningerne, samt tidsfrister for lagring og sletning af oplysninger.

4. Europol kan behandle oplysninger med henblik på at fastslå, om oplysningerne er relevante for enhedens opgaver og kan indgå i Europols informationssystem som nævnt i artikel 11 og analyseregistrene som nævnt i artikel 14 eller andre systemer til behandling af personoplysninger, der er oprettet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 og 3. Styrelsesrådet fastsætter på forslag af direktøren og efter at have hørt Den Fælles Kontrolinstans betingelserne for behandlingen af sådanne oplysninger, især med hensyn til adgang til og brug af oplysningerne samt tidsfrister for lagring og sletning af oplysninger, som ikke må være på over seks måneder, idet der tages behørigt hensyn til de i artikel 27 nævnte principper. Styrelsesrådets beslutning forelægges Rådet til godkendelse.

Artikel 11

Europols informationssystem

1. Europol vedligeholder Europols informationssystem.

2. Europol sikrer, at denne afgørelses bestemmelser om informationssystemets drift overholdes. Europol er ansvarlig for, at informationssystemet fungerer teknisk og driftsmæssigt korrekt og træffer navnlig alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 20, 29, 31 og 35 vedrørende Europols informationssystem, gennemføres korrekt.

3. I de enkelte medlemsstater er den nationale enhed ansvarlig for kommunikationen med Europols informationssystem. Den er især ansvarlig for de sikkerhedsforanstaltninger, der er nævnt i artikel 35, vedrørende det databehandlingsudstyr, som anvendes på den pågældende medlemsstats område, for den gennemgang, der er omhandlet i artikel 20 og for så vidt som det kræves i henhold til den pågældende medlemsstats love og bestemmelser, administrative bestemmelser og procedurer for en korrekt gennemførelse af denne afgørelse i enhver anden henseende.

*Artikel 12***Indholdet af Europols informationssystem**

1. Europols informationssystem må kun anvendes til at behandle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Europols opgaver. De registrerede oplysninger skal vedrøre:

- a) personer, der i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret mistænkes for at have begået eller have deltaget i en strafbar handling, der henhører under Europols kompetence, eller som er dømt for en sådan strafbar handling
- b) personer, om hvem der ifølge den berørte medlemsstats nationale ret er konkrete indicier for eller en rimelig grund til at tro, at de vil begå strafbare handlinger, som henhører under Europols kompetence.

2. Oplysninger vedrørende de personer, der er omhandlet i stk. 1, må kun omfatte følgende:

- a) efternavn, pigenavn, fornavne og eventuelt kaldenavn eller påtaget navn
- b) fødselsdato og fødested
- c) nationalitet
- d) køn
- e) den berørte persons bopæl, erhverv og opholdssted
- f) socialsikringsnummer, kørekort, identifikationsdokumenter og pasoplysninger
- g) om nødvendigt, andre kendetegn, som kan tjene til at identificere personen, herunder eventuelle specifikke objektive fysiske kendetegn, der ikke ændrer sig, som f.eks. fingeraftryksoplysninger og dna-profil (fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna).

3. Ud over de i stk. 2 omhandlede oplysninger kan Europols informationssystem også anvendes til at behandle følgende oplysninger vedrørende de personer, der er nævnt i stk. 1:

- a) strafbare handlinger, formodede strafbare handlinger samt oplysninger om, hvornår, hvor og hvordan de blev begået eller formodes begået
- b) midler, som er blevet anvendt eller måske vil blive anvendt til at begå sådanne strafbare handlinger, herunder oplysninger om juridiske personer
- c) de sagsbehandlende tjenestesteder og deres journalnumre
- d) mistanke om medlemskab af en kriminel organisation
- e) afsagte domme, hvis de vedrører strafbare handlinger, der henhører under Europols kompetence
- f) den part, der har registreret oplysningerne.

Sådanne oplysninger kan også registreres, selv om de endnu ikke indeholder personoplysninger. Hvis Europol selv registrerer oplysninger, samt når journalnummeret tilføjes, skal enheden også angive oplysningernes kilde.

4. Yderligere oplysninger, som Europol eller nationale enheder er i besiddelse af om de personer, der er omhandlet i stk. 1, kan på anmodning videregives til enhver national enhed eller Europol. De nationale enheders videregivelse af oplysninger foregår under overholdelse af national ret.

Hvis sådanne yderligere oplysninger vedrører en eller flere relaterede strafbare handlinger, som defineret i artikel 4, stk. 3, ledsages de oplysninger, der er lagret i Europols informationssystem, af en bemærkning herom, således at de nationale enheder og Europol har mulighed for at udveksle oplysninger om de relaterede strafbare handlinger.

5. Hvis sagen mod den pågældende person indstilles endeligt, eller hvis vedkommende frikendes endeligt, skal de oplysninger, som denne afgørelse vedrører, slettes.

*Artikel 13***Brug af Europols informationssystem**

1. Retten til direkte at registrere oplysninger og foretage søgning i informationssystemet er forbeholdt de nationale enheder, forbindelsesofficererne, Europols direktør, vicedirektører og bemyndigede medlemmer af personalet. Europol kan søge efter oplysninger, hvis det er nødvendigt for udførelsen af Europols opgaver i en konkret sag. De nationale enheders og forbindelsesofficerernes søgning sker i overensstemmelse med de love, administrative bestemmelser og procedurer, som gælder for den part, der foretager søgningen, medmindre der i denne afgørelse fastlægges andre bestemmelser.
2. Kun den part, der har registreret de pågældende oplysninger, må ændre, rette eller slette dem. Hvis en anden part har grund til at antage, at oplysninger, som omhandlet i artikel 12, stk. 2, er ukorrekte eller ønsker at supplere dem, meddeler den straks dette til den part, der har foretaget registreringen. Den part, der har foretaget registreringen, skal straks kontrollere oplysningerne og om nødvendigt straks ændre, supplere, rette eller slette dem.
3. Hvis der er lagret oplysninger vedrørende en person i medfør af artikel 12, stk. 3, kan alle parter registrere yderligere oplysninger som nævnt i samme bestemmelse. Hvis disse registrerede oplysninger klart er indbyrdes modstridende, rådfører de pågældende parter sig med hinanden.
4. Hvis en part har til hensigt at slette alle de oplysninger, der er registreret om en given person i medfør af artikel 12, stk. 2, og hvis andre parter i medfør af artikel 12, stk. 3, har registreret oplysninger om vedkommende person, overgår det databeskyttelsesretlige ansvar jf. artikel 29, stk. 1, og retten til at ændre, supplere, rette og slette disse oplysninger, jf. artikel 12, stk. 2, til den part, der som den anden har registreret oplysninger i medfør af i artikel 12, stk. 3, om vedkommende person. Den part, der ønsker, at oplysningerne slettes, underretter den part, som det databeskyttelsesretlige ansvar overgår til.
5. Den part, der foretager søgning, registrering eller ændringer i Europols informationssystem, er ansvarlig for, at dette sker på lovlig vis. Den pågældende part skal kunne identificeres. Videregivelsen af oplysninger mellem de nationale enheder og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne sker i overensstemmelse med national ret.
6. Ud over de nationale enheder og personer, der er nævnt i stk. 1, kan de kompetente myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget i den henseende også søge i Europols informationssystem. Resultatet af søgningen vil imidlertid kun vise, om de ønskede oplysninger er lagret i Europols informationssystem. Nærmere oplysninger vil derefter kunne indhentes fra den nationale enhed.
7. Oplysninger om de kompetente myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 6, samt efterfølgende ændringer, skal sendes til Rådets Generalsekretariat, der offentliggør oplysningerne i Den Europæiske Unions Tidende.

*Artikel 14***Analyseregistre**

1. Hvis det er nødvendigt for at udføre opgaverne, kan Europol lagre, ændre og anvende oplysninger om strafbare handlinger, der er omfattet af Europols kompetence, herunder oplysninger om relaterede strafbare handlinger, jf. artikel 4, stk. 3, i analyseregistre. Analyseregistrene kan indeholde oplysninger om følgende personkategorier:
 - a) de personer, der er nævnt i artikel 12, stk. 1
 - b) personer, der kunne blive indkaldt som vidner i forbindelse med efterforskninger af de pågældende strafbare handlinger eller i efterfølgende straffesager
 - c) personer, der har været offer for en af de pågældende strafbare handlinger, eller om hvem visse omstændigheder giver grund til at antage, at de kan blive offer for en sådan strafbar handling

- d) kontakt- og ledsagepersoner, og
- e) personer, som kan skaffe oplysninger om de pågældende strafbare handlinger.

Behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold er kun tilladt, hvis det er strengt nødvendigt af hensyn til det pågældende dataregisters formål, og hvis disse oplysninger supplerer andre personoplysninger, der allerede er indeholdt i samme dataregister. Det er forbudt at udvælge en særlig personkategori udelukkende på grundlag af ovennævnte følsomme oplysninger, og det udgør en overtrædelse af ovennævnte formålsbestemmelser.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet, vedtager gennemførelsesbestemmelser for analyseregistre, som er udarbejdet af Styrelsesrådet, der forud har indhentet udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans; registrene indeholder yderligere oplysninger, navnlig vedrørende de kategorier personoplysninger, der er nævnt i denne artikel, sikringen af sådanne oplysninger og intern kontrol med anvendelsen af dem.

2. Analyseregistre oprettes med henblik på analyser defineret som indsamling, behandling eller anvendelse af oplysninger med det formål at understøtte strafferetlige efterforskninger. Hvert analyseprojekt medfører oprettelse af en analysegruppe, hvortil følgende deltagerer er tæt tilknyttet:

- a) analytikere og andet personale ved Europol, der udpeges af direktøren
- b) forbindelsesofficerer og/eller eksperter fra de medlemsstater, der har leveret oplysningerne, eller som er berørt af analysen, jf. stk. 4.

Kun analytikerne har beføjelse til at registrere oplysninger i det pågældende register og til at ændre disse oplysninger. Alle deltagerne i analysegruppen kan søge oplysninger i registret.

3. Efter anmodning fra Europol eller på eget initiativ videregiver de nationale enheder alle de oplysninger til Europol, som er nødvendige for et bestemt analyseregister, jf. dog artikel 8, stk. 5. Medlemsstaterne videregiver kun sådanne oplysninger, såfremt behandlingen af dem med henblik på forebyggelse, analyse eller bekæmpelse af strafbare handlinger også er tilladt ifølge deres nationale ret. Oplysninger fra de udpegede kompetente myndigheder kan afhængigt af, hvor meget det haster, indlæses direkte i analyseregistrene i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2.

4. Hvis en analyse er af generel og strategisk karakter, skal samtlige medlemsstater gennem deres forbindelsesofficerer og/eller eksperter fuldt ud have adgang til resultaterne deraf, bl.a. ved videregivelse af de rapporter, Europol udarbejder.

Hvis analysen drejer sig om specifikke tilfælde, der ikke vedrører samtlige medlemsstater, og har et direkte operativt formål, deltager repræsentanter for følgende medlemsstater:

- a) de medlemsstater, hvorfra de oplysninger, der førte til beslutningen om at oprette analyseregistret, eller som er direkte berørt af oplysningerne, stammer, og de medlemsstater, som analysegruppen på et senere tidspunkt opfordrer til at deltage, fordi de ligeledes bliver berørt
- b) de medlemsstater, der ved søgning i indeksfunktionen, jf. artikel 15, bliver klar over, at de har behov for at blive informeret, og som gør dette gældende på de betingelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 5.

5. De bemyndigede forbindelsesofficerer kan gøre behovet for at blive informeret gældende. Hver medlemsstat udpeger og bemyndiger et begrænset antal forbindelsesofficerer med henblik herpå.

For at dokumentere behovet for at blive informeret, jf. stk. 4, andet afsnit, litra b), udarbejder forbindelsesofficeren en skriftlig begrundelse, som påtegnes af den myndighed, han hører under i sin medlemsstat, og sendes til alle deltagerne i analysen. Vedkommende kan herefter uden videre deltage i den igangværende analyse.

Hvis analysegruppen har indsigelser mod, at forbindelsesofficeren deltager uden videre, udsættes den pågældendes deltagelse i analysearbejdet i det tidsrum, det tager at gennemføre en forligsprocedure, som skal have følgende tre faser:

- a) analysedeltagerne bestræber sig på at nå til enighed med den forbindelsesofficer, der har gjort sit behov for at få kendskab til bestemte oplysninger gældende. De har en frist på højst otte dage
- b) hvis de ikke når til enighed, mødes cheferne for de pågældende nationale enheder samt direktøren inden for de efterfølgende tre dage for at forsøge at nå til enighed
- c) hvis der fortsat er uenighed, skal de berørte parters repræsentanter i Europols styrelsesråd afholde møde inden otte dage. Hvis den berørte medlemsstat ikke frafalder sit krav om at få adgang til oplysningerne, besluttet det ved konsensus, om den kan deltage.

6. Det er alene den medlemsstat, der videregiver en oplysning til Europol, der bedømmer oplysningens følsomhed og ændringer heri, og som beslutter, hvordan oplysningen skal behandles. Videregivelse eller operativ anvendelse af meddelte oplysninger besluttet af den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne til Europol. Hvis det ikke kan afgøres, hvilken medlemsstat der har meddelt oplysningerne til Europol, træffes beslutningen om videregivelse eller operativ anvendelse af deltagerne i analysen. En medlemsstat eller en ekspert, som får adgang til en igangværende analyse, må hverken videregive eller anvende oplysninger uden forudgående samtykke fra de medlemsstater, der først og fremmest er berørt.

7. Uanset stk. 6 skal Europol, hvis det efter tidspunktet for registrering af oplysninger i et analyseregister konstateres, at oplysningerne vedrører en person eller en genstand, om hvilke en anden medlemsstat eller tredjepart har indsendt oplysninger, der allerede findes i dataregistret, straks underrette den berørte medlemsstat og tredjepart om den konstaterede forbindelse, jf. artikel 17.

8. Europol kan opfordre eksperter fra enheder, jf. artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, til at deltage i en analysegruppes aktiviteter, hvis:

- a) der er indgået en sådan aftale eller samarbejdsordning, som omhandlet i artikel 22, stk. 2, og artikel 23, stk. 2, som indeholder de nødvendige bestemmelser om udveksling af oplysninger, herunder videregivelse af personoplysninger, samt om fortrolighed for de udvekslede oplysninger, mellem Europol og enheden
- b) det er i medlemsstaternes interesse, at der deltager eksperter fra enheden
- c) enheden er direkte berørt af analysearbejdet, og
- d) alle deltagerne er enige om at lade enhedens eksperter deltage i analysegruppens aktiviteter.

Europol opfordrer på de betingelser, der er fastlagt i første afsnit, litra b), c) og d), eksperter fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig til at deltage i analysegruppens aktiviteter, hvis analyseprojektet vedrører svig eller andre ulovlige aktiviteter, der påvirker De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

Deltagelse af eksperter fra en enhed i en analysegruppes aktiviteter kræver en aftale mellem Europol og enheden. Reglerne for sådanne aftaler fastsættes af Styrelsesrådet.

Oplysninger om aftaler mellem Europol og enheder skal sendes til Den Fælles Kontrolinstans, der kan fremsætte de bemærkninger, den måtte finde nødvendige, til Styrelsesrådet.

Artikel 15

Indeksfunktion

1. Europol udarbejder en indeksfunktion for de oplysninger, der er lagret i analyseregistrene.
2. Europols direktør, vicedirektører, og bemyndigede medlemmer af personalet, forbindelsesofficerer og bemyndigede medlemmer af de nationale enheder har adgang til indeksfunktionen. Indeksfunktionen skal være udformet således, at den person, der bruger den, på grundlag af oplysningerne tydeligt ser, om et analyseregister indeholder oplysninger, der er relevante for den pågældende persons opgaver.

3. Adgangen til indeksfunktionen defineres således, at det er muligt at fastslå, om en oplysning er lagret i et analyseregister eller ej, men samtidig således at det ikke er muligt at foretage sammenkædninger eller drage yderligere konklusioner med hensyn til registrets indhold.

4. Styrelsesrådet fastsætter de nærmere regler for indeksfunktionens indretning, herunder betingelserne for adgang til indeksfunktionen, efter samråd med Den Fælles Kontrolinstans.

Artikel 16

Instruks om oprettelse af et analyseregister

1. For hvert analyseregister skal direktøren i en instruks om oprettelse af registret fastlægge følgende:

- a) registrets betegnelse
- b) formålet med registret
- c) de persongrupper, man agter at lagre oplysninger om
- d) typen af oplysninger, der skal lagres, personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold, som er strengt nødvendige
- e) den generelle situation, der har ført til instruksens om at oprette registret
- f) deltagerne i analysegruppen på det tidspunkt, hvor registret blev oprettet
- g) betingelserne for videregivelse af de lagrede personoplysninger, herunder til hvilke modtagere og efter hvilken procedure
- h) en frist for gennemgang af oplysningerne, og hvor længe de må lagres
- i) registreringsmetode (logging).

2. Styrelsesrådet og Den Fælles Kontrolinstans underrettes straks af direktøren om instruksens om at oprette registret eller enhver efterfølgende ændring af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, og får tilsendt sagsakterne. Den Fælles Kontrolinstans kan over for Styrelsesrådet fremsætte de bemærkninger, den måtte finde nødvendige. Direktøren kan anmode Den Fælles Kontrolinstans om at fremsætte bemærkningerne inden for en given tidsfrist.

3. Analyseregistre må højst bevares i tre år. Før denne treårige periode udløber, skal Europol imidlertid vurdere, om der er behov for at bevare registret. Når det er strengt nødvendigt med henblik på formålet med registret, kan direktøren beslutte at opretholde det i en yderligere ny treårig periode. Styrelsesrådet og Den Fælles Kontrolinstans skal straks underrettes af direktøren om de forhold i sagsakten, der gør en fortsættelse strengt nødvendig. Den Fælles Kontrolinstans fremsætter alle bemærkninger, der skønnes nødvendige, til Styrelsesrådet. Direktøren kan anmode Den Fælles Kontrolinstans om at fremsætte bemærkningerne inden for en given frist.

4. Styrelsesrådet kan når som helst anmode direktøren om at ændre en instruks om at oprette eller lukke et analyseregister. Styrelsesrådet beslutter, hvornår en sådan ændring eller lukning skal have virkning.

KAPITEL III

FÆLLES BESTEMMELSER OM BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 17

Underretningspligt

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 14, stk. 6 og 7, underretter Europol straks de enkelte nationale enheder samt på disses anmodning deres forbindelsesofficerer om de oplysninger, som vedrører deres medlemsstat, og om de konstaterede sammenhænge mellem strafbare handlinger, der henhører under Europols

kompetence i henhold til artikel 4. Oplysninger og efterretninger om anden grov kriminalitet, som Europol får kendskab til under udførelsen af sine opgaver, kan ligeledes videregives.

Artikel 18

Bestemmelser om kontrol med søgninger

Europol indfører i samarbejde med medlemsstaterne passende kontrolmekanismer med henblik på kontrol af lovligheden af søgninger i alle de dataregistre, der anvendes til behandling af personoplysninger, og på at give medlemsstaterne adgang til registreringsmetoderne (logging) efter anmodning. De således indsamlede oplysninger må kun anvendes med henblik på denne kontrol af Europol og af de kontrolinstanser, der er nævnt i artikel 33 og 34, og skal slettes efter atten måneder, medmindre oplysningerne stadig er nødvendige for en igangværende kontrol. Styrelsesrådet fastsætter de nærmere bestemmelser for sådanne kontrolmekanismer efter høring af Den Fælles Kontrolinstans.

Artikel 19

Regler for brug af oplysninger

1. Personoplysninger fra Europols informationssystem eller fra et hvilket som helst andet relevant kommunikationsmiddel må kun videregives eller anvendes af medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på at forebygge og bekæmpe de former for kriminalitet, der henhører under Europols kompetence, og på at forebygge og bekæmpe andre former for grov kriminalitet. Europol anvender kun oplysningerne til at udføre sine opgaver.

2. Hvis den medlemsstat eller det tredjeland eller den eksterne organisation, der har videregivet oplysningerne, gør opmærksom på særlige begrænsninger i brugen af bestemte oplysninger i den pågældende medlemsstat, det pågældende tredjeland eller den pågældende eksterne organisation, skal disse begrænsninger også overholdes af brugeren, bortset fra det særlige tilfælde, hvor der i henhold til national ret skal gøres undtagelser fra begrænsninger i brugen af oplysningerne til fordel for de judicielle myndigheder, lovgivningsinstanser eller andre uafhængige instanser, der er oprettet ved lov, og som har til opgave at føre tilsyn med de kompetente nationale myndigheder. I sådanne tilfælde må oplysningerne først anvendes efter høring af den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, og der skal i videst muligt omfang tages hensyn til denne stats interesser og synspunkter.

3. Brug af oplysningerne til andre formål eller af andre myndigheder end de nationale kompetente myndigheder kan kun finde sted efter høring af den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, for så vidt som denne medlemsstats nationale ret tillader det.

Artikel 20

Frister for lagring og sletning af oplysninger i dataregistre

1. Europol lagrer kun oplysninger i dataregistre, så længe det er nødvendigt for udførelsen af Europols opgaver. Senest tre år efter registreringen skal det undersøges, om det er nødvendigt fortsat at opbevare de pågældende oplysninger. Den enhed, der har foretaget registreringen, gennemgår de oplysninger, der er lagret i Europols informationssystem, og sørger for sletning. Europol gennemgår de oplysninger, som er lagret i Europols øvrige dataregistre, og sørger for sletning. Senest tre måneder inden udløbet af fristen for gennemgang af de oplysninger, som medlemsstaterne har registreret, underretter Europol automatisk medlemsstaterne om fristens udløb.

2. Ved gennemgangen kan de enheder, der er omhandlet i stk. 1, tredje og fjerde punktum, beslutte fortsat at lagre de pågældende oplysninger indtil næste gennemgang, der finder sted efter en ny treårsperiode, hvis lagringen stadig er nødvendig for udførelsen af Europols opgaver. Hvis der ikke træffes beslutning om fortsat at lagre de pågældende oplysninger, slettes de automatisk.

3. Hvis en medlemsstat i sine nationale dataregistre sletter oplysninger, der er videregivet til Europol, og som er lagret i andre Europoldataregistre, underretter den Europol derom. Europol skal i så fald slette de pågældende oplysninger, medmindre Europol har en videre interesse i dem, der bygger på efterretninger, som er mere vidtgående end dem, den pågældende medlemsstat er i besiddelse af. Europol underretter medlemsstaten, hvis det besluttet fortsat at lagre de pågældende oplysninger.

4. Oplysningerne slettes dog ikke, hvis dette ville skade væsentlige interesser for den registrerede. I så fald anvendes de udelukkende med den registreredes samtykke.

Artikel 21

Adgang til oplysninger fra andre informationssystemer

Hvis Europol i henhold til EU's, internationale eller nationale retlige instrumenter har ret til at foretage datasøgning i andre nationale eller internationale informationssystemer, kan Europol indhente personoplysninger ad denne vej, hvis det er nødvendigt for udførelsen af Europols opgaver. Bestemmelserne i EU's, internationale eller nationale retlige instrumenter regulerer Europols adgang til og brug af disse oplysninger, i det omfang de fastsætter strengere regler for adgang og brug end denne afgørelse.

KAPITEL IV

FORBINDELSER MED PARTNERE

Artikel 22

Forbindelser med EU- eller EF-institutioner, organer, kontorer og agenturer

1. Hvis det er relevant for udførelsen af Europols opgaver, kan Europol oprette og vedligeholde samarbejdsforbindelser med de institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet ved eller på grundlag af traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, herunder:

- a) Eurojust
- b) Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)¹⁰⁾
- c) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex)¹¹⁾
- d) Det Europæiske Politiakademi (Cepol)
- e) Den Europæiske Centralbank
- f) Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA)¹²⁾.

2. Europol indgår aftaler eller samarbejdsordninger med de enheder, der er nævnt i stk. 1. Sådanne aftaler eller samarbejdsordninger kan vedrøre udveksling af operative, strategiske eller tekniske oplysninger, herunder personoplysninger og klassificerede informationer. Sådanne aftaler eller samarbejdsordninger kan kun indgås efter godkendelse af Styrelsesrådet, som forinden har indhentet udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans, for så vidt det vedrører udvekslingen af personoplysninger.

3. Inden ikrafttrædelsen af aftalen eller samarbejdsordningen i stk. 2 kan Europol direkte modtage og anvende oplysninger, herunder personoplysninger, fra de enheder, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt det er nødvendigt for den retmæssige udførelse af Europols opgaver, og kan på betingelserne i artikel 24, stk. 1, direkte videregive oplysninger, herunder personoplysninger, til disse enheder, for så vidt det er nødvendigt for den retmæssige udførelse af modtagerens opgaver.

4. Europols videregivelse af klassificerede informationer til de enheder, der er omhandlet i stk. 1, er kun tilladt, hvis der findes en fortrolighedsaftale mellem Europol og modtageren.

*Artikel 23***Forbindelser med tredjelande og organisationer**

1. Hvis det er relevant for udførelsen af Europols opgaver, kan Europol oprette og vedligeholde samarbejdsrelationer med

- a) tredjelande
- b) organisationer såsom:
 - i) internationale organisationer og de offentligretlige instanser, der henhører under dem
 - ii) andre offentligretlige institutioner, der er oprettet på grundlag af en konvention mellem to eller flere lande, og
 - iii) Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (Interpol).

2. Europol indgår aftaler med de enheder, der er omhandlet i stk. 1, og som er opført på den i artikel 26, stk. 1, litra a), omhandlede liste. Sådanne aftaler kan vedrøre udveksling af operative, strategiske eller tekniske oplysninger, herunder personoplysninger og klassificerede informationer, hvis de er videregivet gennem et udpeget kontaktpunkt i den i nærværende artikels stk. 6, litra b), omhandlede aftale. Sådanne aftaler kan kun indgås efter godkendelse af Rådet, efter forudgående høring af Styrelsesrådet og, for så vidt angår udveksling af personoplysninger, efter udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans via Styrelsesrådet.

3. Inden ikrafttrædelsen af de i stk. 2 omhandlede aftaler kan Europol direkte modtage og anvende oplysninger, herunder personoplysninger og klassificerede informationer, hvis dette er nødvendigt for den retmæssige udførelse af dens opgaver.

4. Inden ikrafttrædelsen af de i stk. 2 omhandlede aftaler kan Europol på betingelserne i artikel 24, stk. 1, direkte videregive oplysninger bortset fra personoplysninger og klassificerede informationer, til de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede enheder, hvis dette er nødvendigt for den retmæssige udførelse af modtagerens opgaver.

5. Europol kan på betingelserne i artikel 24, stk. 1, direkte videregive oplysninger, bortset fra personoplysninger og klassificerede informationer, til de enheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og som ikke er medtaget på den i artikel 26, stk. 1, litra a), omhandlede liste, hvis dette er absolut nødvendigt i de enkelte tilfælde for at forebygge eller bekæmpe strafbare handlinger, der henhører under Europols kompetence.

6. Europol kan på betingelserne i artikel 24, stk. 1, til de enheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, videregive:

- a) personoplysninger og klassificerede informationer, hvis dette er nødvendigt i de enkelte tilfælde for at forebygge eller bekæmpe strafbare handlinger, der henhører under Europols kompetence, og
- b) personoplysninger, hvis Europol har indgået en aftale med den pågældende enhed i henhold til nærværende artikels stk. 2, der gør det muligt at videregive sådanne oplysninger på grundlag af en vurdering af, om denne enhed sikrer et passende databeskyttelsesniveau.

7. Europols videregivelse af klassificerede informationer til de enheder, der er omhandlet i stk. 1, er kun tilladt, hvis der findes en fortrolighedsaftale mellem Europol og modtageren.

8. Som en undtagelse fra stk. 6 og 7, og uden at det berører artikel 24, stk. 1, kan Europol videregive personoplysninger og klassificerede informationer til de enheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, hvis direktøren mener, at videregivelsen af disse oplysninger er absolut nødvendig for at beskytte de pågældende medlemsstaters væsentlige interesser inden for rammerne af Europols målsætninger eller af hensyn til forebyggelsen af en nært forestående fare forbundet med kriminalitet eller terrorhandling. Direktøren skal under alle omstændigheder vurdere det databeskyttelsesniveau, der gælder for det pågældende organ, med henblik på at afveje databeskyttelsesniveauet over for disse interesser. Direktøren underretter

snarest muligt Styrelsesrådet og Den Fælles Kontrolkontrolinstans om sin afgørelse og om grundlaget for vurderingen af, om de pågældende enheder sikrer et tilstrækkeligt højt databeskyttelsesniveau.

9. Før der videregives personoplysninger i medfør af stk. 8, skal direktøren vurdere, om de pågældende enheder sikrer et tilstrækkeligt højt databeskyttelsesniveau, under hensyn til alle de forhold, som er relevante for videregivelsen af personoplysninger, herunder:

- a) oplysningernes art
- b) formålet med oplysningerne
- c) varigheden af den planlagte behandling
- d) de generelle eller specifikke databeskyttelsesbestemmelser, der gælder for enheden
- e) hvorvidt enheden har aftalt særlige betingelser, som kræves af Europol vedrørende disse oplysninger.

Artikel 24

Videregivelse af data

1. Hvis Europol har modtaget de pågældende oplysninger fra en medlemsstat, videregiver Europol dem kun til de enheder, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, med denne medlemsstats samtykke. Den pågældende medlemsstat kan forudgående give sit samtykke, der enten kan være generelt eller underkastet specifikke betingelser, til en sådan videregivelse. Et sådant samtykke kan til enhver tid tilbagekaldes.

Hvis oplysningerne ikke stammer fra en medlemsstat, skal Europol sikre sig, at videregivelsen:

- a) ikke vil kunne forhindre den retmæssige udførelse af opgaver, der henhører under en medlemsstats kompetence
- b) ikke bringer en medlemsstats sikkerhed eller offentlige orden i fare eller på anden måde skader almenvellet.

2. Europol er ansvarlig for lovligheden af videregivelsen af oplysninger. Europol skal registrere alle videregivelser af oplysninger i henhold til denne artikel og begrundelserne herfor. Oplysninger må kun videregives, hvis modtageren giver tilsagn om, at oplysningerne kun vil blive anvendt til det formål, hvortil de er blevet videregivet.

Artikel 25

Oplysninger fra private parter og privatpersoner

1. I denne afgørelse forstås ved

- a) »private parter« : enheder og organer oprettet i henhold til en medlemsstats eller et tredjelandts lovgivning, navnlig selskaber og firmaer, erhvervssammenslutninger, nonprofitorganisationer og andre privatretlige juridiske personer, som ikke henhører under artikel 23, stk. 1.
- b) »privatpersoner« : fysiske personer.

2. Europol kan, hvis det er nødvendigt for den retmæssige udførelse af dets opgaver, behandle oplysninger, herunder personoplysninger, fra private parter på de betingelser, der er fastsat i stk. 3.

3. Personoplysninger fra private parter kan behandles af Europol på følgende betingelser:

- a) Personoplysninger fra private parter, der er oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning, kan kun behandles af Europol, hvis de er videregivet via denne medlemsstats nationale enhed i overensstemmelse med national ret. Europol kan ikke direkte tage kontakt med private parter i medlemsstaterne for at hente oplysninger.
- b) Personoplysninger fra private parter, der er oprettet i henhold til lovgivningen i et tredjeland, hvormed Europol i henhold til artikel 23 har indgået en samarbejdsaftale, der gør det muligt at udveksle personoplysninger, kan kun videregives til Europol via denne stats kontaktpunkt, der er fastlagt ved og i overensstemmelse med den gældende samarbejdsaftale.

- c) Personoplysninger videregivet af private parter, der er oprettet i henhold til lovgivningen i et tredjeland, hvormed Europol ikke har nogen samarbejdsaftale, der gør det muligt at udveksle personoplysninger, kan kun behandles af Europol, hvis:
- i) den private part er medtaget på den liste, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2, og
 - ii) Europol og den pågældende private part har indgået et aftalememorandum om videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger, der bekræfter lovligheden af indsamlingen og videregivelsen af personoplysninger fra private parter, og som bestemmer, at de videregivne personoplysninger kun kan anvendes med henblik på den retmæssige udførelse af Europols opgaver. Et sådant aftalememorandum kan kun indgås efter godkendelse af Styrelsesrådet, som forinden skal have indhentet udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans.

Hvis de videregivne oplysninger berører en medlemsstats interesser, underretter Europol øjeblikkeligt den berørte medlemsstats nationale enhed.

4. Ud over behandlingen af oplysninger fra private parter, jf. stk. 3, kan Europol direkte hente og behandle oplysninger, herunder personoplysninger, fra offentligt tilgængelige kilder såsom oplysninger fra medierne og offentlige oplysninger samt oplysninger fra kommercielle udbydere af efterretninger, i overensstemmelse med databeskyttelsesbestemmelserne i denne afgørelse. I henhold til artikel 17 sender Europol alle relevante oplysninger til de nationale enheder.

5. Oplysninger, herunder personoplysninger, fra privatpersoner kan behandles af Europol, hvis de er modtaget via en national enhed i overensstemmelse med national ret eller via kontaktpunktet i et tredjeland, hvormed Europol har indgået en samarbejdsaftale i henhold til artikel 23. Hvis Europol modtager oplysninger, herunder personoplysninger, fra en privatperson, der opholder sig i et tredjeland, hvormed Europol ikke har nogen samarbejdsaftale, må Europol kun sende dem til den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland, hvormed Europol har indgået en samarbejdsaftale i henhold til artikel 23. Europol kan ikke direkte kontakte privatpersoner for at hente oplysninger.

6. Personoplysninger, der er videregivet til eller hentet af Europol i henhold til nærværende artikels stk. 3, litra c), kan kun behandles med henblik på indlæsning i Europols informationssystem, jf. artikel 11, og analyseregistre, jf. artikel 14, eller andre systemer til behandling af personoplysninger, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2 og 3, forudsat at disse oplysninger vedrører andre oplysninger, der allerede er indlæst i et af ovennævnte systemer, eller vedrører en tidligere forespørgsel fra en national enhed inden for et af ovennævnte systemer.

Ansvar for oplysninger, der er behandlet af Europol, og som er videregivet på betingelserne i nærværende artikels stk. 3, litra b) og c), og stk. 4, samt oplysninger videregivet via kontaktpunktet i et tredjeland, hvormed Europol har indgået en samarbejdsaftale, jf. artikel 23, ligger hos Europol i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra b).

7. Direktøren forelægger en samlet rapport for Styrelsesrådet om anvendelsen af den nuværende artikel to år efter denne afgørelses anvendelsesdato. Styrelsesrådet kan efter samråd med Den Fælles Kontrolinstans eller på eget initiativ træffe enhver foranstaltning, der skønnes hensigtsmæssig i overensstemmelse med artikel 37, stk. 9, litra b).

Artikel 26

Gennemførelsesbestemmelser for Europols forbindelser

1. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet:
 - a) opstiller en liste over de tredjelande og organisationer, jf. artikel 23, stk. 1, som Europol skal indgå aftaler med. Listen udarbejdes af Styrelsesrådet og revideres efter behov, og
 - b) vedtager gennemførelsesbestemmelserne for Europols forbindelser med de enheder, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, herunder udveksling af personoplysninger og klassificerede

informationer. Gennemførelsesbestemmelserne udarbejdes af Styrelsesrådet, der på forhånd skal have indhentet udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans.

2. Styrelsesrådet opstiller og reviderer om nødvendigt en liste over private parter, som Europol kan indgå aftalememoranda med i henhold til artikel 25, stk. 3, litra c), nr. ii), og vedtager regler vedrørende indholdet af og proceduren for indgåelsen af sådanne aftalememoranda efter at have indhentet udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans.

KAPITEL V

DATABESKYTTELSE OG DATASIKKERHED

Artikel 27

Databeskyttelsesniveau

Uden at det berører specifikke bestemmelser i denne afgørelse, tager Europol hensyn til principperne i Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger af 28. januar 1981 og anbefaling R(87)15 vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerkomité. Europol overholder disse principper i forbindelse med behandling af personoplysninger, bl.a. i forbindelse med automatiserede og ikke-automatiserede oplysninger i form af registre, især strukturerede personoplysninger, der er tilgængelige ifølge specifikke kriterier.

Artikel 28

Databeskyttelsesansvarlig

1. Styrelsesrådet udpeger på forslag af direktøren en databeskyttelsesansvarlig, som skal være medlem af Europols personale. Den databeskyttelsesansvarlige handler uafhængigt ved udførelsen af sine opgaver.

2. Den databeskyttelsesansvarlige har bl.a. følgende opgaver:

- a) på uafhængig vis at sikre lovligheden og overholdelsen af bestemmelserne i denne afgørelse om behandling af personoplysninger, herunder behandling af personoplysninger om Europols personale
- b) at sikre, at der føres en skriftlig fortegnelse over videregivelse og modtagelse af personoplysninger i overensstemmelse med denne afgørelse
- c) at sikre, at de registrerede efter anmodning informeres om deres rettigheder i henhold til denne afgørelse
- d) at samarbejde med de medlemmer af Europols personale, der har ansvaret for procedurer, uddannelse og rådgivning om databehandling.
- e) at samarbejde med Den Fælles Kontrolinstans
- f) at udarbejde en årsberetning og sende denne til Styrelsesrådet og Den Fælles Kontrolinstans.

3. Den databeskyttelsesansvarlige skal ved udførelsen af sine opgaver have adgang til alle de oplysninger, Europol behandler, og til alle Europols lokaler.

4. Hvis den databeskyttelsesansvarlige mener, at bestemmelserne i denne afgørelse om behandling af personoplysninger ikke er overholdt, skal denne underrette direktøren og kræve, at vedkommende løser problemet vedrørende den manglende overholdelse inden en fastsat frist.

Hvis direktøren ikke inden for en fastsat tidsfrist har løst problemet med en uregelmæssig behandling, underretter den databeskyttelsesansvarlige Styrelsesrådet og aftaler en bestemt svarfrist med dette.

Hvis Styrelsesrådet ikke inden for den fastsatte tidsfrist har løst problemet med en uregelmæssig behandling, underretter den databeskyttelsesansvarlige Den Fælles Kontrolinstans.

5. Styrelsesrådet vedtager yderligere gennemførelsesbestemmelser vedrørende den databeskyttelsesansvarlige. Disse gennemførelsesbestemmelser vedrører navnlig udnævnelse og afskedigelse af den databeskyt-

telsesansvarlige og dennes hverv, opgaver og beføjelser og beskyttelsesforanstaltninger vedrørende den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed.

Artikel 29

Databeskyttelsesansvar

1. Ansvar for oplysninger behandlet af Europol, navnlig for lovligheden af indsamling, videregivelse til Europol og registrering samt oplysningernes korrekthed og ajourføring og lagringsfristens overholdelse påhviler:

a) den medlemsstat, der har registreret eller videregivet de pågældende oplysninger
b) Europol, for så vidt angår oplysninger modtaget fra tredjepart, herunder oplysninger fra private i henhold til artikel 25, stk. 3, litra b) og c), og artikel 25, stk. 4, samt oplysninger modtaget via kontaktpunktet i et tredjeland, som Europol har indgået en samarbejdsaftale med i henhold til artikel 23, eller som er resultatet af Europols analysearbejde.

2. Oplysninger, som Europol har modtaget, men som endnu ikke er indgået i et af Europols dataregistre, forbliver under den videregivende parts databeskyttelse. Det er imidlertid Europols opgave at sørge for datasikkerheden i overensstemmelse med artikel 35, stk. 2, i og med at disse data, indtil de er lagret i et dataregister, kun er tilgængelige for bemyndigede medlemmer af Europols personale med henblik på at fastslå, om de kan behandles af Europol, eller for bemyndigede ansatte hos den part, der har leveret oplysningerne. Hvis Europol efter en sådan vurdering har grund til at formode, at de leverede oplysninger er ukorrekte eller ikke længere er aktuelle, underretter Europol den part, der har leveret oplysningerne.

3. Med forbehold af andre bestemmelser i denne afgørelse er Europol endvidere ansvarlig for alle oplysninger, som den behandler.

4. Hvis Europol kan bevise, at oplysninger, der er registreret i et af dens systemer som omhandlet i kapitel II, faktisk er ukorrekte eller registreret ulovligt, underretter den den berørte medlemsstat eller anden part herom.

5. Europol lagrer oplysningerne på en sådan måde, at det kan konstateres, hvilken medlemsstat eller tredjepart der har videregivet dem, eller om de er resultatet af Europols analysearbejde.

Artikel 30

Fysiske personers ret til adgang

1. Enhver person har med rimelige mellemrum ret til at få oplyst, om personoplysninger om vedkommende behandles af Europol, til at blive underrettet om sådanne oplysninger om vedkommende i letforståelig form eller til at få dem kontrolleret, under alle omstændigheder på de betingelser, der er fastlagt i denne artikel.

2. Enhver person, der ønsker at benytte sig af sine rettigheder ifølge denne artikel, kan fremsætte en anmodning herom uden for store udgifter i en medlemsstat efter eget valg til den myndighed, der er udpeget hertil i den pågældende medlemsstat. Denne myndighed skal straks henvende sig til Europol, og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen.

3. Anmodningen besvares af Europol inden for en rimelig frist og under alle omstændigheder inden tre måneder fra modtagelsen i overensstemmelse med denne artikel.

4. Europol hører de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder, inden den træffer beslutning om at besvare en anmodning efter stk. 1. En beslutning om adgang til oplysninger er betinget af et tæt samarbejde mellem Europol og de medlemsstater, der direkte er berørt af udleveringen. Når en medlemsstat har tilkendegivet sine indsigelser mod Europols foreslåede svar, underretter den Europol om grundene hertil.

5. Udleveringen af oplysninger som svar på en anmodning efter stk. 1 nægtes, for så vidt dette er nødvendigt for:

- a) at Europol kan udføre sine opgaver behørigt
- b) at beskytte medlemsstaternes sikkerhed og den offentlige orden eller for at forebygge strafbare handlinger
- c) at sikre, at eventuelle nationale efterforskninger ikke bringes i fare
- d) at beskytte tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder.

Ved vurderingen af, om en undtagelse finder anvendelse, tages der hensyn til den berørte persons interesser.

6. Hvis udleveringen af oplysninger som svar på en anmodning efter stk. 1 nægtes, underretter Europol den pågældende person om, at den har foretaget kontrol uden at anføre oplysninger, som gør det muligt at finde ud af, om Europol behandler personoplysninger om vedkommende.

7. Enhver kan med rimelige mellemrum anmode Den Fælles Kontrolinstans om at undersøge, om de oplysninger om vedkommende, som Europol har indsamlet, lagret, behandlet og anvendt, er i overensstemmelse med denne afgørelses bestemmelser om behandling af personoplysninger. Den Fælles Kontrolinstans underretter den pågældende om, at der er foretaget kontrol uden at anføre oplysninger, som gør det muligt at finde ud af, om Europol har registreret personoplysninger om vedkommende.

Artikel 31

Den registreredes ret til rettelse og sletning af oplysninger

1. Enhver har ret til at anmode Europol om, at fejlagtige oplysninger vedrørende den pågældende rettes eller slettes. Hvis det enten som følge af udøvelsen af denne ret eller på anden måde viser sig, at oplysninger, som lagres hos Europol, og som er blevet videregivet af eksterne instanser, eller som er resultatet af Europols analysevirksomhed, er ukorrekte, eller at registrering og lagring af dem er i strid med denne afgørelse, skal Europol rette eller slette dem.

2. Hvis oplysninger, som er ukorrekte eller behandlet i strid med denne afgørelse, er videregivet direkte til Europol af en medlemsstat, skal denne rette eller slette dem i samarbejde med Europol.

3. Hvis ukorrekte oplysninger er videregivet på anden passende vis, eller hvis fejlene i oplysningerne fra medlemsstaterne skyldes fejl i registreringen eller en registrering, der er i strid med denne afgørelse, eller hvis fejlene skyldes, at Europol har registreret dem, accepteret dem eller lagret dem forkert eller i strid med denne afgørelse, skal Europol rette eller slette oplysningerne i samarbejde med de berørte medlemsstater.

4. I de i stk. 1, 2 og 3 nævnte tilfælde skal medlemsstater eller eksterne instanser, som har modtaget de pågældende oplysninger, straks underrettes. De modtagende medlemsstater skal ligeledes rette eller slette disse oplysninger. Hvis sletning ikke er mulig, skal oplysningerne blokeres for at forhindre fremtidig behandling.

5. Europol underretter inden for en rimelig frist og under alle omstændigheder inden tre måneder skriftligt den pågældende om, at rettelsen eller sletningen af de oplysninger, der vedrører ham eller hende, er blevet foretaget.

Artikel 32

Klager

1. Europol skal i sit svar på en anmodning om kontrol af eller adgang til oplysninger, eller om rettelse og sletning af oplysninger, underrette ansøgeren om, at vedkommende kan indgive klage til Den Fælles Kontrolinstans, hvis han eller hun ikke er tilfreds med afgørelsen. Ansøgeren kan ligeledes indgive klage til Den Fælles Kontrolinstans, hvis vedkommende ikke har modtaget svar på sin anmodning inden for de tidsfrister, der er fastlagt i artikel 30 og 31.

2. Hvis ansøgeren indgiver klage til Den Fælles Kontrolinstans, behandles den af denne instans.

3. Når en klage vedrører en beslutning som omhandlet i artikel 30 og 31, hører Den Fælles Kontrolinstans de nationale kontrolinstanser eller den kompetente judicielle myndighed i den medlemsstat, oplysningen stammer fra, eller den direkte berørte medlemsstat. Afgørelsen i Den Fælles Kontrolinstans, der kan gå så vidt som til at afslå anmodningen om udlevering, træffes i tæt samarbejde med den nationale kontrolinstans eller den kompetente judicielle myndighed.

4. Hvis en klage vedrører adgang til oplysninger, som Europol har lagret i Europols informationssystem, oplysninger lagret i analyseregistre eller i andre systemer oprettet af Europol med henblik på behandling af personoplysninger i medfør af artikel 10, og er der fortsat indsigelser fra Europol, kan Den Fælles Kontrolinstans kun tilsidesætte sådanne indsigelser med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer efter at have hørt Europol og den eller de medlemsstat(er), der er omhandlet i artikel 30, stk. 4. Hvis der ikke er et sådant flertal, meddeler Den Fælles Kontrolinstans ansøgeren afslaget uden at anføre forhold, som kan afsløre, om der er registreret personoplysninger om ansøgeren.

5. Når en klage vedrører kontrol af oplysninger, der er registreret i Europols informationssystem af en medlemsstat, oplysninger lagret i analyseregistre eller et andet system, som Europol har oprettet med henblik på behandling af personoplysninger i medfør af artikel 10, sikrer Den Fælles Kontrolinstans sig, at de nødvendige undersøgelser er foretaget på korrekt vis i tæt samarbejde med den nationale kontrolinstans i den medlemsstat, der har registreret oplysningerne. Den Fælles Kontrolinstans meddeler ansøgeren, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser, uden at anføre forhold, som kan afsløre, om der er registreret personoplysninger om ansøgeren.

6. Når en klage vedrører kontrol af oplysninger, der er registreret i Europols informationssystem af Europol, eller oplysninger, der er lagret i analyseregistrene eller et andet system, som Europol har oprettet med henblik på behandling af personoplysninger i medfør af artikel 10, sikrer Den Fælles Kontrolinstans sig, at Europol har foretaget de nødvendige undersøgelser på korrekt vis. Den Fælles Kontrolinstans meddeler ansøgeren, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser, uden at anføre forhold, som kan afsløre, om der er registreret personoplysninger om ansøgeren.

Artikel 33

Den nationale kontrolinstans

1. Hver medlemsstat udpeger en national kontrolinstans, som har til opgave uafhængigt og i overensstemmelse med national ret at overvåge lovligheden af den pågældende medlemsstats registrering, søgning samt videregivelse uanset form af personoplysninger til Europol samt at sikre sig, at den registreredes rettigheder ikke krænkes herved. Med henblik herpå har kontrolinstansen via de nationale enheder eller forbindelsesofficererne adgang til de oplysninger, som medlemsstaten har registreret i Europols informationssystem eller i andre systemer oprettet af Europol med henblik på behandling af personoplysninger i medfør af artikel 10 i overensstemmelse med de gældende nationale procedurer.

For at kunne udføre kontrollen skal de nationale kontrolinstanser have adgang til lokaler og sagsakter hos de respektive forbindelsesofficer ved Europol.

I overensstemmelse med gældende nationale procedurer kontrollerer den nationale kontrolinstans endvidere de aktiviteter, som den nationale enhed og forbindelsesofficeren udfører, for så vidt disse vedrører beskyttelsen af personoplysninger. Den nationale kontrolinstans skal også holde Den Fælles Kontrolinstans informeret om alle foranstaltninger, der træffes i relation til Europol.

2. Enhver kan anmode den nationale kontrolinstans om at kontrollere, at registreringen hos og videregivelsen til Europol af personoplysninger om vedkommende selv uanset form samt medlemsstaternes søgninger sker lovligt.

Denne ret udøves i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, hvor anmodningen fremsættes.

*Artikel 34***Den Fælles Kontrolinstans**

1. Der oprettes en uafhængig fælles kontrolinstans, som har til opgave i overensstemmelse med denne afgørelse at overvåge Europol's virksomhed for at sikre, at registrerede personers rettigheder ikke krænkes ved lagring, behandling og anvendelse af oplysninger, som Europol er i besiddelse af. Den Fælles Kontrolinstans kontrollerer endvidere, at videregivelsen af oplysninger, som stammer fra Europol, er lovlig. Den Fælles Kontrolinstans består af højst to medlemmer eller repræsentanter, som eventuelt bistås af suppleanter, fra hver national kontrolinstans, som har de nødvendige kvalifikationer og udnævnes for fem år af hver medlemsstat. Hver delegation råder over én stemme ved afstemninger.

Den Fælles Kontrolinstans vælger en formand blandt sine medlemmer.

Medlemmerne af Den Fælles Kontrolinstans må ikke modtage instruktioner fra nogen myndighed under udøvelsen af deres hverv.

2. Europol bistår Den Fælles Kontrolinstans med udførelsen af dennes opgaver. Europol skal således især:

- a) give Den Fælles Kontrolinstans alle de oplysninger, den anmoder om, indsigt i alle dokumenter og sagsakter samt adgang til oplysninger, der er lagret i registret
- b) give Den Fælles Kontrolinstans fri adgang til alle sine lokaler på et hvilket som helst tidspunkt
- c) gennemføre Den Fælles Kontrolinstans' afgørelser i klagesager.

3. Den Fælles Kontrolinstans har kompetence til at undersøge anvendelses- og fortolkningsproblemer, der måtte opstå i tilknytning til Europol's arbejde med at behandle og anvende personoplysninger, til at undersøge problemer, der måtte opstå i forbindelse med den uafhængige kontrol, som medlemsstaternes nationale kontrolinstanser har foretaget, eller som vedrører udøvelse af retten til adgang, samt til at udarbejde harmoniserede forslag med henblik på fælles løsninger af de foreliggende problemer.

4. Hvis Den Fælles Kontrolinstans konstaterer, at der ved lagring, behandling eller anvendelse af personoplysninger er handlet i strid med denne afgørelse, fremsætter den de bemærkninger, den finder nødvendige, over for direktøren og anmoder om at få svar inden for en fastsat frist. Direktøren holder Styrelsesrådet underrettet om hele forløbet. Hvis Den Fælles Kontrolinstans ikke er tilfreds med direktørens svar på anmodningen, henviser Den Fælles Kontrolinstans sagen til Styrelsesrådet.

5. Med henblik på udførelsen af sine opgaver og for at bidrage til en mere konsekvent anvendelse af regler og procedurer for databehandling samarbejder Den Fælles Kontrolinstans i det omfang, det er nødvendigt, med andre kontrolinstanser.

6. Den Fælles Kontrolinstans udarbejder regelmæssigt en beretning om sin virksomhed. Beretningen forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet. Styrelsesrådet får forinden lejlighed til at afgive en udtalelse, som vedlægges beretningen.

Den Fælles Kontrolinstans beslutter, om dens beretning skal offentliggøres eller ej, og i givet fald hvordan.

7. Den Fælles Kontrolinstans fastsætter selv sin forretningsorden med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer og forelægger den for Rådet med henblik på godkendelse. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

8. Den Fælles Kontrolinstans opretter af sin midte et udvalg sammensat af et medlem fra hver medlemsstat, som har stemmeret. Udvalget skal med alle passende midler behandle klager, jf. artikel 32. Hvis parterne anmoder om det, høres de af udvalget, eventuelt bistået af deres rådgivere. Afgørelser truffet inden for denne ramme er endelige for alle de berørte parter.

9. Den Fælles Kontrolinstans kan nedsætte en eller flere kommissioner ud over den i stk. 8 omhandlede.

10. Den Fælles Kontrolinstans høres om den del af Europol's budget, som vedrører kontrolinstansen. Dens udtalelse vedlægges det pågældende budgetforslag.

11. Den Fælles Kontrolinstans bistås af et sekretariat, hvis opgaver fastsættes i forretningsordenen.

Artikel 35

Datasikkerhed

1. Europol træffer de nødvendige tekniske og administrative foranstaltninger til at sikre gennemførelsen af denne afgørelse. Foranstaltningerne betragtes som nødvendige, hvis den indsats, der kræves, står i rimeligt forhold til det tilstræbte beskyttelsesniveau.

2. Med henblik på Europols databehandling træffer hver medlemsstat og Europol foranstaltninger for at:

- a) forhindre, at uautoriserede får adgang til det udstyr, der benyttes til databehandling af personoplysninger (fysisk adgangskontrol)
- b) forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller fjernelse af datamedier (kontrol med datamedier)
- c) forhindre uautoriseret registrering af oplysninger samt uautoriseret adgang til, ændring eller sletning af registrerede personoplysninger (kontrol med lagring)
- d) forhindre uautoriseret benyttelse af databehandlingssystemerne ved hjælp af datatransmissionsudstyr (brugerkontrol)
- e) sikre, at autoriserede personer for så vidt angår brugen af et automatiseret databehandlingssystem kun får adgang til de oplysninger, som henhører under deres kompetence (adgangskontrol)
- f) sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke myndigheder der kan videregives eller er blevet videregivet personoplysninger via datatransmissionsudstyr (kontrol med videregivelse)
- g) sikre, at det kan efterprøves og fastslås, hvilke personoplysninger der er blevet registreret i databehandlingssystemerne, hvornår og af hvem (kontrol med registrering)
- h) forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af oplysninger eller transport af datamedier (kontrol med transport)
- i) sikre, at de anvendte systemer i tilfælde af teknisk forstyrrelser straks kan genetableres (genopretning)
- j) sikre, at systemet fungerer fejlfrit, at indtrufne fejl straks meldes (pålidelighed), og at lagrede oplysninger ikke bliver forkerte som følge af fejlfunktioner i systemet (integritet).

KAPITEL VI

ORGANISATION

Artikel 36

Europols organer

Europol har følgende organer:

- a) Styrelsesrådet
- b) direktøren.

Artikel 37

Styrelsesrådet

1. Styrelsesrådet består af en repræsentant fra hver medlemsstat og en repræsentant fra Kommissionen. Hvert medlem af Styrelsesrådet har én stemme. Hvert medlem af Styrelsesrådet kan lade sig repræsentere af en suppleant; suppleanten kan i medlemmets fravær udøve dennes stemmeret.

2. Styrelsesrådets formand og næstformand udvælges af gruppen af de tre medlemsstater, der i fællesskab har udarbejdet Rådets 18-måneders-program, og af dens midte. Deres embedsperiode er på 18 måneder svarende til Rådets program. I denne periode fungerer formanden ikke længere som repræsentant for sin

respektive medlemsstat i Styrelsesrådet. Næstformanden afløser uden videre formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

3. Formanden er ansvarlig for Styrelsesrådets effektive drift inden for rammerne af de mål, der er fastsat i stk. 9, og sikrer, at der fokuseres specifikt på strategiske spørgsmål og Europol's principielle opgaver som fastsat i artikel 5, stk. 1.

4. Formanden bistås af Styrelsesrådets sekretariat. Sekretariatet skal navnlig:

- a) inddrages nært og kontinuerligt i planlægningen, samordningen og sikringen af sammenhængen i Styrelsesrådets arbejde. Under formandens ansvar og ledelse bistår sekretariatet denne med at finde frem til mulige løsninger
- b) yde Styrelsesrådet den administrative støtte, der er nødvendig for, at det kan udføre sine opgaver.

5. Direktøren deltager i Styrelsesrådets møder uden stemmeret.

6. Medlemmer af Styrelsesrådet eller deres suppleanter og direktøren kan lade sig ledsage af eksperter.

7. Styrelsesrådet træder sammen mindst to gange om året.

8. Styrelsesrådet træffer beslutning med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer medmindre andet er fastsat i denne afgørelse.

9. Styrelsesrådet:

- a) vedtager en strategi for Europol, der omfatter benchmarks til måling af, om de fastsatte mål er nået
- b) fører tilsyn med direktørens embedsførelse, herunder gennemførelsen af Styrelsesrådets afgørelser
- c) træffer beslutninger eller gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med denne afgørelse
- d) vedtager gennemførelsesbestemmelser for Europol's personale efter forslag fra direktøren og efter Kommissionens godkendelse
- e) vedtager finansforordningen og udnævner en regnskabsfører under overholdelse af Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget¹³), efter høring af Kommissionen
- f) opretter en intern revisionsfunktion og udpeger revisionsmedarbejderne, som skal være medlemmer af Europol's personale. Styrelsesrådet vedtager yderligere gennemførelsesbestemmelser vedrørende den interne revisionsfunktion. Disse gennemførelsesbestemmelser vedrører navnlig udnævnelse og afskedigelse af de pågældende og deres hverv, opgaver og beføjelser og beskyttelsesforanstaltninger vedrørende den interne revisionsfunktionens uafhængighed. Den interne revisionsfunktion står udelukkende til regnskab over for Styrelsesrådet og har adgang til alle dokumenter, som er nødvendige for udførelsen af dens hverv
- g) vedtager en liste med mindst tre kandidater til stillingen som direktør og vicedirektører, der skal forelægges for Rådet
- h) er ansvarligt for udførelsen af alle andre opgaver, som Rådet måtte pålægge Styrelsesrådet, bl.a. i gennemførelsesbestemmelser til denne afgørelse
- i) fastsætter sin forretningsorden, herunder bestemmelser om sekretariatets uafhængighed.

10. Hvert år vedtager Styrelsesrådet:

- a) et overslag over indtægter og udgifter, herunder udkastet til stillingsfortegnelsen, der skal fremlægges for Kommissionen, og det endelige budget
- b) et arbejdsprogram for Europol's fremtidige aktiviteter under hensyntagen til medlemsstaternes operative behov og følgerne heraf for budgettet og Europol's personale, efter at Kommissionen har afgivet udtalelse
- c) en almindelig beretning om Europol's aktiviteter i det forløbne år, herunder de resultater, der er opnået med hensyn til de prioriteter, som Rådet har opstillet.

Disse dokumenter forelægges Rådet til godkendelse. Rådet fremsender dem til Europa-Parlamentet til orientering.

11. Inden for fire år efter, at denne afgørelse har fået virkning, og derefter hvert fjerde år bestiller Styrelsesrådet en uafhængig ekstern evaluering af gennemførelsen af denne afgørelse samt de aktiviteter, som Europol har udført.

Styrelsesrådet præciserer opgaven nærmere med henblik herpå.

Rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

12. Styrelsesrådet kan beslutte at nedsætte arbejdsgrupper. Reglerne for sådanne arbejdsgruppers oprettelse og arbejde fastsættes i forretningsordenen.

13. Styrelsesrådet udøver de beføjelser, der er fastsat i artikel 39, stk. 3, i forhold til direktøren, jf. dog artikel 38, stk. 1 og 7.

Artikel 38

Direktøren

1. Europol ledes af en direktør, der udnævnes af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal, fra en liste med mindst tre kandidater forelagt af Styrelsesrådet, for en periode på fire år. Rådet kan på forslag af Styrelsesrådet, der har foretaget en evaluering af direktørens embedsførelse, forlænge direktørens embedsperiode én gang for en periode på højst fire år.

2. Direktøren bistås af tre vicedirektører, som udnævnes for en periode på fire år, der kan forlænges én gang, i overensstemmelse med proceduren i stk. 1. Vicedirektørernes opgaver fastlægges nærmere af direktøren.

3. Styrelsesrådet fastlægger regler for udvælgelse af kandidater til stillingen som direktør eller vicedirektør, herunder for forlængelsen af deres embedsperiode. Sådanne regler skal, før de træder i kraft, godkendes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

4. Direktøren er ansvarlig for:

- a) udførelsen af de opgaver, som er tildelt Europol
- b) den løbende administration
- c) udøvelse af beføjelserne i artikel 39, stk. 3, over for personalet og vicedirektørerne, jf. dog nærværende artikels stk. 2 og 7
- d) forberedelse og gennemførelse af Styrelsesrådets afgørelser og besvarelse af anmodninger fra Styrelsesrådet
- e) ydelse af støtte til formanden for Styrelsesrådet i forbindelse med forberedelsen af dets møder
- f) udarbejdelse af et overslag over indtægter og udgifter, herunder et udkast til stillingsfortegnelse, og et foreløbigt arbejdsprogram
- g) udarbejdelse af den rapport, der er nævnt i artikel 37, stk. 10, litra c)
- h) gennemførelse af Europols budget
- i) regelmæssig underretning af Styrelsesrådet om gennemførelsen af de prioriteter, som Rådet har fastsat, og om Europols forbindelser udadtil
- j) udarbejdelse og gennemførelse — i samarbejde med Styrelsesrådet — af en effektiv overvågnings- og evalueringsprocedure vedrørende Europols embedsførelse i henseende til opfyldelsen af målene. Direktøren aflægger årligt beretning over for Styrelsesrådet om resultaterne af denne overvågning
- k) udførelse af alle andre opgaver, denne afgørelse pålægger direktøren.

5. Direktøren står til ansvar for sin embedsførelse over for Styrelsesrådet.

6. Direktøren repræsenterer Europol i retlig henseende.

7. Direktøren og vicedirektørerne kan afskediges ved en afgørelse, som Rådet træffer med kvalificeret flertal efter udtalelse fra Styrelsesrådet. Styrelsesrådet fastsætter de regler, der skal anvendes i sådanne tilfælde. Sådanne regler skal, før de træder i kraft, godkendes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 39

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (i det følgende benævnt henholdsvis »vedtægten« og »ansættelsesvilkårene«), fastlagt i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68¹⁴), og de bestemmelser, som De Europæiske Fællesskabers institutioner i fællesskab har vedtaget med henblik på anvendelse af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for direktøren, vicedirektører og personale i Europol, der ansættes efter denne afgørelses anvendelsesdato.
2. Med henblik på anvendelsen af vedtægten og ansættelsesvilkårene betragtes Europol som et agentur ifølge artikel 1a, stk. 2, i vedtægten.
3. De beføjelser, som vedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og de beføjelser, som ansættelsesvilkårene tillægger den myndighed, der er beføjet til at indgå kontrakter, udøves af Europol over for personalet og direktøren i overensstemmelse med artikel 37, stk. 13, og artikel 38, stk. 4, litra c), i denne afgørelse.
4. Europols personale ansættes som midlertidigt ansatte og/eller kontraktansatte. Styrelsesrådet skal årligt give sin godkendelse, hvis direktøren har til hensigt at indgå kontrakter på ubegrænset tid. Styrelsesrådet træffer afgørelse om, hvilke af de midlertidige stillinger, som er forudset i stillingsfortegnelsen, der kun kan besættes med ansatte fra de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Personale, der ansættes i sådanne stillinger, skal være midlertidigt ansatte i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene og kan kun tildeles tidsbegrænsede kontrakter, der kan fornyes én gang med en bestemt periode.
5. Medlemsstaterne kan udsende nationale eksperter til Europol. I den henseende vedtager Styrelsesrådet de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger hertil.
6. Europol anvender principperne i forordning (EF) nr. 45/2001 på behandling af personoplysninger om Europols personale.

KAPITEL VII

BESTEMMELSER OM FORTROLIGHED

Artikel 40

Fortrolighed

1. Europol og medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at beskyttede klassificerede informationer, som indhentes af eller udveksles med Europol i henhold til denne afgørelse. Med henblik herpå vedtager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet, passende fortrolighedsregler, som er udarbejdet af Styrelsesrådet. Sådanne regler skal indeholde bestemmelser om de tilfælde, hvor Europol kan udveksle klassificerede informationer med tredjeparter.
2. I tilfælde, hvor Europol pålægger en person følsomme opgaver, forpligter de respektive medlemsstater sig til efter anmodning fra direktøren at foretage sikkerhedsundersøgelser af egne statsborgere i overensstemmelse med de nationale bestemmelser og til at bistå hinanden hermed. Den myndighed, der har kompetence i henhold til de nationale bestemmelser, meddeler kun resultatet af sikkerhedsundersøgelsen til Europol. Resultaterne er bindende for Europol.
3. Medlemsstaterne og Europol må kun betro særligt kvalificerede og sikkerhedsgodkendte personer at arbejde med databehandling hos Europol. Styrelsesrådet vedtager reglerne for sikkerhedsgodkendelse af

Europols personale. Styrelsesrådet holdes regelmæssigt informeret af direktøren om resultatet af sikkerhedskontrollen af Europols personale.

Artikel 41

Tavsheds- og fortrolighedspligt

1. Medlemmerne af Styrelsesrådet, direktøren, vicedirektørerne, Europols personale og forbindelsesofficererne skal afholde sig fra enhver handling og offentlig meningstilkendegivelse, der vil kunne skade Europols anseelse eller virksomhed.

2. Medlemmerne af Styrelsesrådet, direktøren, vicedirektørerne, Europols personale og forbindelsesofficererne samt enhver, som udtrykkeligt har fået pålagt tavsheds- eller fortrolighedspligt, eller som har adgang til klassificerede informationer, må ikke afsløre faktiske forhold eller oplysninger, som de får kendskab til i medfør af deres stilling eller som led i deres virke hverken offentligt eller over for uvedkommende. Dette gælder dog ikke for faktiske forhold og informationer, som ikke er klassificeret. Tavsheds- og fortrolighedspligten gælder også efter ophøret af den pågældendes tjenesteperiode, tjenestekontrakt eller virke. Tavsheds- og fortrolighedspligten i medfør af første punktum meddeles den pågældende af Europol, samtidig med at der gøres opmærksom på de strafferetlige følger af overtrædelse deraf. Meddelelsen af tavsheds- og fortrolighedspligten føres til protokol.

3. Medlemmerne af Styrelsesrådet, direktøren, vicedirektørerne, Europols personale, forbindelsesofficererne samt de personer, som er pålagt tavsheds- og fortrolighedspligt i henhold til stk. 2, må ikke uden at underrette direktøren eller Styrelsesrådet, hvis det drejer sig om direktøren, inden- eller udenretsligt fremsætte udtalelser eller afgive erklæringer om forhold og anliggender, som de er blevet bekendt med i medfør af deres stilling eller som led i deres virke.

Styrelsesrådet eller direktøren, alt efter tilfældet, henvender sig til de judicielle instanser eller enhver anden kompetent instans for at sikre, at de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med national ret træffes. Sådanne foranstaltninger kan enten være at få fastsat nærmere regler for afgivelse af vidneudsagn, som kan sikre oplysningernes fortrolige karakter, eller, for så vidt det er tilladt ifølge national ret, at afslå at meddele oplysningerne, hvis beskyttelsen af Europols eller en medlemsstats grundlæggende interesser gør det påkrævet.

Hvis det ifølge medlemsstatens ret er muligt at afslå at vidne, skal de personer, der er nævnt i stk. 2, der indkaldes som vidner, have behørig tilladelse til at vidne. Tilladelsen gives af direktøren, eller hvis det er den pågældende selv, der er indkaldt som vidne, af Styrelsesrådet. Hvis en forbindelsesofficer indkaldes som vidne i forbindelse med oplysninger, han har modtaget fra Europol, gives tilladelsen efter samtykke fra den medlemsstat, hvor den pågældende forbindelsesofficer er hjemmehørende. Pligten til at søge tilladelse gælder også efter ophøret af den pågældendes tjenesteperiode, tjenestekontrakt eller virke.

Endvidere skal der, hvis det viser sig, at vidneudsagnet kan komme til at omfatte oplysninger og efterretninger, som en medlemsstat har videregivet til Europol, eller som klart berører en medlemsstat, indhentes en udtalelse fra denne medlemsstat, inden tilladelsen gives.

Tilladelsen til at vidne kan kun afslås i det omfang, det er nødvendigt for at sikre Europols eller den eller de berørte medlemsstaters væsentlige samfundsinteresser, som bør beskyttes.

4. Medlemsstaterne behandler enhver krænkelse af tavsheds- og fortrolighedspligten, jf. stk. 2 og 3, som en krænkelse af sine retsregler om overholdelse af tavshedspligt og beskyttelse af klassificeret materiale.

De sørger for, at disse regler og bestemmelser ligeledes gælder for deres egne ansatte, som i forbindelse med deres aktivitet har kontakt med Europol.

KAPITEL VIII

BUDGETBESTEMMELSER

Artikel 42

Budget

1. Med forbehold af andre former for indkomst, består Europols indtægter af et tilskud fra Fællesskabet, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen for Kommissionen) fra den dato for anvendelsen af nærværende afgørelse. Finansieringen af Europol er betinget af en aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende benævnt »budgetmyndigheden«) som fastsat i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarelig økonomisk forvaltning¹⁵).
2. Europols udgifter omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift.
3. Direktøren udarbejder et udkast til overslag over Europols indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår, herunder et udkast til stillingsfortegnelse, og forelægger det for Styrelsesrådet. Udkastet til stillingsfortegnelsen skal indeholde både faste og midlertidige stillinger og udstationerede nationale eksperter og anføre antal, grad og kategori for det personale, der er beskæftiget i Europol i det pågældende regnskabsår.
4. Indtægter og udgifter skal balancere.
5. Styrelsesrådet vedtager udkastet til overslag over indtægter og udgifter, herunder udkastet til stillingsfortegnelse, ledsaget af det foreløbige arbejdsprogram og fremsender disse til Kommissionen senest den 31. marts hvert år. Hvis Kommissionen har indsigelser mod udkastet til overslag, meddeler den Styrelsesrådet dette inden for en frist på 30 dage fra modtagelsen.
6. Kommissionen sender overslaget til budgetmyndigheden sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.
7. På grundlag af overslaget anfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de beløb, som den finder påkrævet i forbindelse med stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der ydes over dette budget, og den forelægger disse for budgetmyndigheden i overensstemmelse med artikel 272 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
8. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne i form af tilskud til Europol og stillingsfortegnelsen i forbindelse med godkendelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget.
9. Styrelsesrådet vedtager Europols budget og stillingsfortegnelse. De bliver gældende, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. De skal om nødvendigt tilpasses løbende gennem vedtagelse af et revideret budget.
10. Enhver ændring af budgettet, herunder af stillingsfortegnelsen, skal ske efter den procedure, der er fastlagt i stk. 5-9.
11. Styrelsesrådet underretter snarest muligt budgetmyndigheden om eventuelle projekter, som den har til hensigt at gennemføre, og som kan få væsentlige finansielle følger for finansieringen af Europols budget, navnlig projekter, som vedrører fast ejendom, såsom leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter meddeler, at den har til hensigt at afgive udtalelse, fremsendes udtalelsen til Styrelsesrådet inden for en periode på seks uger fra datoen for dens underretning af budgetmyndigheden om projektet.

*Artikel 43***Gennemførelse af og kontrol med budgettet**

1. Direktøren gennemfører Europols budget.
2. Senest den 28. februar efter hvert afsluttet regnskabsår sender Europols regnskabsfører Kommissionens regnskabsfører det foreløbige årsregnskab ledsaget af en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i Rådets forordning (EF, Euratom) af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget¹⁶).
3. Senest den 31. marts efter hvert afsluttet regnskabsår sender Kommissionens regnskabsfører Revisionsretten Europols foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret. Beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning sendes tillige til Europa-Parlamentet og Rådet.
4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til Europols foreløbige regnskab opstiller direktøren, i henhold til artikel 129 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, på eget ansvar Europols endelige regnskab og sender det til Styrelsesrådet med henblik på udtalelse.
5. Styrelsesrådet afgiver udtalelse om Europols endelige årsregnskab.
6. Senest den 1. juli det efterfølgende regnskabsår sender direktøren det endelige årsregnskab sammen med Styrelsesrådets udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
7. Det endelige årsregnskab offentliggøres.
8. Direktøren sender senest den 30. september Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Der sendes kopi heraf til Styrelsesrådet.
9. Direktøren forelægger alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren for det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, for Europa-Parlamentet på dets anmodning, jf. artikel 146, stk. 3, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.
10. Under hensyn til en henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 30. april i år $n + 2$ direktøren decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n .

*Artikel 44***Finansforordning**

Styrelsesrådet vedtager finansforordningen vedrørende Europol efter høring af Kommissionen. Den må ikke afvige fra forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002, medmindre det er absolut nødvendigt for Europols drift. Der kræves forudgående samtykke fra Kommissionen for at vedtage regler, der fraviger bestemmelserne i forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002. Budgetmyndigheden informeres om enhver fravigelse.

KAPITEL IX

DIVERSE BESTEMMELSER*Artikel 45***Regler for adgang til Europols dokumenter**

På grundlag af et forslag fra direktøren vedtager Styrelsesrådet senest seks måneder efter, at denne afgørelse har fået virkning, regler for aktindsigt i Europols dokumenter under hensyntagen til de principper og be-

grænsninger, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter¹⁷⁾.

Artikel 46

EU's klassificerede informationer

Europol anvender de sikkerhedsprincipper og minimumsregler, som er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter¹⁸⁾, for så vidt angår EU's klassificerede informationer.

Artikel 47

Sprog

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område¹⁹⁾, finder anvendelse på Europol.
2. Styrelsesrådet træffer med enstemmighed afgørelse om Europols interne sprogordning.
3. Det oversættelsesarbejde, der er nødvendigt for udførelsen af Europols opgaver, varetages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer²⁰⁾.

Artikel 48

Underretning af Europa-Parlamentet

Formanden for Rådet, formanden for Styrelsesrådet og direktøren giver efter anmodning møde i Europa-Parlamentet for at drøfte spørgsmål vedrørende Europol under iagttagelse af tavsheds- og fortrolighedspligten.

Artikel 49

Bekæmpelse af svig

Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)²¹⁾, finder anvendelse på Europol. På grundlag af et forslag fra direktøren vedtager Styrelsesrådet senest seks måneder efter, at denne afgørelse har fået virkning, de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger, hvorved operative oplysninger kan blive udelukket fra anvendelsesområdet for OLAF's undersøgelser.

Artikel 50

Hjemstedsaftale

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til Europol i hjemstedsstaten og de faciliteter, som hjemstedsstaten skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i Europols hjemstedsstat for direktøren, medlemmerne af Styrelsesrådet, vicedirektørerne, Europols personale og de pågældendes familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i Styrelsesrådet skal indgås mellem Europol og Kongeriget Nederlandene.

*Artikel 51***Privilegier og immuniteter**

1. Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter samt en særlig forordning, som skal vedtages på grundlag af artikel 16 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, gælder for Europols direktør, vicedirektører og Europols personale i øvrigt.
2. Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på Europol.
3. Kongeriget Nederlandene og de øvrige medlemsstater aftaler for de øvrige medlemsstaters udstationerede forbindelsesofficerer og deres familiemedlemmer de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for, at forbindelsesofficererne kan udføre deres opgaver i Europol tilfredsstillende.

*Artikel 52***Ansvar som følge af uautoriseret eller ukorrekt behandling af oplysninger**

1. Medlemsstaterne er ansvarlige i overensstemmelse med national ret for skader, der påføres en person på grund af retligt eller faktisk ukorrekte oplysninger, som er lagret eller behandlet af Europol. Den skadelidte kan kun kræve erstatning af den medlemsstat, hvor skaden er sket, og skal rette sin anmodning om erstatning til den pågældende medlemsstats judicielle myndigheder i overensstemmelse med national ret. En medlemsstat kan ikke fritages for det ansvar, den i henhold til sin nationale lovgivning har over for en skadelidt person, med henvisning til, at en anden medlemsstat eller Europol har videregivet ukorrekte oplysninger.
2. Hvis de retligt eller faktisk ukorrekte oplysninger, omhandlet i stk. 1, skyldes en fejlagtig videregivelse eller en manglende opfyldelse af pligter i henhold til denne afgørelse fra en eller flere medlemsstaters side, eller at Europol har lagret eller behandlet oplysningerne ulovligt eller ukorrekt, skal Europol eller den eller disse medlemsstater efter anmodning godtgøre den udbetalte erstatning i medfør af stk. 1, medmindre den medlemsstat, på hvis område skaden er sket, har anvendt oplysningerne i strid med denne afgørelse.
3. En eventuel tvist mellem den medlemsstat, der har betalt erstatning i henhold til stk. 1, og Europol eller en anden medlemsstat om det principielle i godtgørelsen eller selve beløbet skal forelægges for Styrelsesrådet, der afgør sagen med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer.

*Artikel 53***Andre former for ansvar**

1. Europols ansvar i kontraktforhold fastlægges efter den nationale lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, er Europol uanset et eventuelt ansvar efter artikel 52 forpligtet til at erstatte skader, som er forvoldt af dets organer eller personale under udøvelsen af deres hverv, for så vidt det kan tilskrives dem, og uanset de forskellige procedurer for skadeserstatningskrav, der findes i henhold til medlemsstaternes lovgivning.
3. Skadelidte kan kræve, at Europol undlader at foretage en handling eller omstøder en allerede foretaget handling.
4. Spørgsmålet om, hvilken national domstol i de enkelte medlemsstater der har kompetence til at behandle tvister angående Europols ansvar i medfør af denne artikel, afgøres under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område²²).

*Artikel 54***Ansvar i forbindelse med Europols deltagelse i fælles efterforskningshold**

1. Den medlemsstat, på hvis område Europols personale forårsager skade i forbindelse med aktiviteter efter artikel 6 som led i deres deltagelse i operative foranstaltninger, skal genoprette en sådan skade på de betingelser, der gælder for skade forårsaget af Europols eget personale.
2. Medmindre der aftales andet med den pågældende medlemsstat, skal Europol fuldt ud godtgøre beløb, som denne medlemsstat har udbetalt til ofre eller personer, der er berettiget på deres vegne, for den skade, der er nævnt i stk. 1. En eventuel tvist mellem denne medlemsstat og Europol om det principielle i godtgørelsen eller selve beløbet henvises til Styrelsesrådet, der afgør sagen.

KAPITEL X

OVERGANGSBESTEMMELSER*Artikel 55***Generel retssuccession**

1. Denne afgørelse berører ikke retskraften af aftaler indgået af Europol som oprettet ved Europolkonventionen før denne afgørelses anvendelse.
2. Stk. 1 gælder navnlig den hjemstedsaftale, der er indgået på grundlag af artikel 37 i Europolkonventionen, samt aftaler mellem Kongeriget Nederlandene og de øvrige medlemsstater indgået på grundlag af artikel 41, stk. 2, i Europolkonventionen og alle internationale aftaler, herunder bestemmelser deri om informationsudveksling, og kontrakter indgået af Europol, erstatningsansvar pålagt Europol og ejendomme erhvervet af Europol, således som oprettet ved Europolkonventionen.

*Artikel 56***Direktør og vicedirektører**

1. Direktøren og vicedirektørerne, der er udnævnt på grundlag af artikel 29 i Europolkonventionen, fortsætter i den resterende del af deres embedsperiode som direktør og vicedirektører, jf. dog artikel 38 i denne afgørelse. Hvis deres embedsperiode udløber inden for et år efter denne afgørelses anvendelse, forlænges deres embedsperiode automatisk til et år efter datoen for denne afgørelses anvendelse.
2. Hvis direktøren eller en eller flere vicedirektører ikke ønsker at handle i overensstemmelse med stk. 1, udpeger Styrelsesrådet en midlertidig direktør eller eventuelt en eller flere midlertidige vicedirektører for en periode på højst 18 måneder, indtil der kan foretages udnævnelser i henhold til artikel 38, stk. 1 og 2.

*Artikel 57***Personale**

1. Som en undtagelse fra artikel 39 vil alle ansættelseskontrakter indgået af Europol som oprettet ved Europolkonventionen, og som var i kraft på datoen for denne afgørelses anvendelse, blive opfyldt, indtil de udløber, og de kan ikke forlænges på grundlag af Europols personalevedtægt²³⁾ efter anvendelsesdatoen for denne afgørelse.
2. Alle medlemmer af personalet med ansættelseskontrakt som nævnt i stk. 1 får mulighed for at indgå en kontrakt som midlertidigt ansat ifølge artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene, på de forskellige trin ifølge stillingsfortegnelsen, eller som kontraktansatte i henhold til artikel 3a i ansættelsesvilkårene.

Med henblik herpå gennemføres der efter denne afgørelses ikrafttrædelse og senest to år efter anvendelsesdatoen, af den myndighed, der er bemyndiget til at indgå ansættelseskontrakter, en intern udvælgelsesprøve udelukkende for det personale, der har en kontrakt med Europol på datoen for denne afgørelses anvendelse, for at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes.

Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau vil godkendte ansøgere blive tilbudt enten en kontrakt som midlertidigt ansat eller som kontraktansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den kontrakt, der blev indgået før datoen for denne afgørelses anvendelse.

3. Hvis Europol inden datoen for denne afgørelses anvendelse havde indgået endnu en tidsbegrænset kontrakt, og den pågældende ansatte havde accepteret en kontrakt som midlertidigt ansat eller kontraktansat efter betingelserne i stk. 2, tredje afsnit, kan eventuelle efterfølgende forlængelser kun indgås på ubestemt tid i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 39, stk. 4.

4. Hvis Europol inden datoen for denne afgørelses anvendelse havde indgået en kontrakt på ubestemt tid, og den pågældende ansatte havde accepteret en kontrakt som midlertidigt ansat eller kontraktansat efter betingelserne i stk. 2, tredje afsnit, indgås denne kontrakt på ubestemt tid i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, og artikel 85, stk. 1, i ansættelsesvilkårene.

5. Europols personalevedtægt og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse på medlemmer af personalet, der ikke er ansat i overensstemmelse med stk. 2. Som en undtagelse fra kapitel 5 i Europols personalevedtægt finder den årlige procentvise løntilpasning, der fastsættes af Rådet ifølge artikel 65 i vedtægten, anvendelse på Europols personale.

Artikel 58

Budget

1. Dechargeproceduren for budgetter, der er godkendt på basis af artikel 35, stk. 5, i Europolkonventionen gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i Europolkonventionens artikel 36, stk. 5, og finansforordningen vedtaget på grundlag af artikel 35, stk. 9, i Europolkonventionen.

2. Følgende finder anvendelse i forbindelse med gennemførelsen af dechargeproceduren, jf. stk. 1:

- a) Dechargeproceduren for årsregnskaber fra det år, der ligger forud for datoen for anvendelsen af denne afgørelse, gennemføres fortsat af Det Fælles Revisionsudvalg efter procedurerne i Europolkonventionens artikel 36. Dechargeprocedurerne i Europolkonventionen finder fortsat anvendelse i det i den forbindelse nødvendige omfang.
- b) Styrelsesrådet som nævnt i denne afgørelses artikel 36 har ret til at beslutte at lade andre varetage de funktioner, der tidligere blev løst af finansinspektøren og Budgetudvalget på grundlag af Europolkonventionen.

3. Alle udgifter som følge af forpligtelser indgået af Europol i overensstemmelse med finansforordningen vedtaget på basis af artikel 35, stk. 9, i Europolkonventionen før denne afgørelses anvendelse, og som på det tidspunkt endnu ikke er betalt, betales som omhandlet i nærværende artikels stk. 4.

4. Inden udløbet af en periode på 12 måneder efter denne afgørelses anvendelse, fastsætter Styrelsesrådet det beløb, der dækker de udgifter, der er nævnt i stk. 3. Et tilsvarende beløb finansieret af de akkumulerede overskud på budgetter godkendt efter artikel 35, stk. 5, i Europolkonventionen overføres til det første budget, der opstilles i henhold til denne afgørelse, og udgør en formålsbestemt indtægt til at dække disse udgifter.

Hvis overskuddene ikke er tilstrækkelige til at dække de udgifter, der er nævnt i stk. 3, sikrer medlemsstaterne den nødvendige finansiering i overensstemmelse med procedurerne i Europolkonventionen.

5. Resten af overskuddene på budgetter godkendt på basis af artikel 35, stk. 5, i Europolkonventionen betales tilbage til medlemsstaterne. Det beløb, der skal betales tilbage til hver af medlemsstaterne, beregnes på basis af medlemsstaternes årlige bidrag til Europols budgetter, jf. artikel 35, stk. 2, i Europolkonventionen.

Tilbagebetalingen til medlemsstaterne skal foretages senest tre måneder efter fastsættelsen af det beløb, der dækker udgifterne omhandlet i stk. 3, og afslutningen af dechargeproceduren for budgetterne, der er godkendt ifølge artikel 35, stk. 5, i Europokonventionen.

Artikel 59

Foranstaltninger, der skal forberedes og vedtages før denne afgørelses anvendelse

1. Styrelsesrådet, der er oprettet på grundlag af Europokonventionen, og direktøren, der er udnævnt på grundlag af denne konvention, samt Den Fælles Kontrolinstans, der er oprettet på grundlag af Europokonventionen, skal forberede vedtagelsen af følgende instrumenter:

- a) bestemmelserne vedrørende rettigheder og forpligtelser for forbindelsesofficererne, jf. artikel 9, stk. 5
- b) regler for analyseregistrene, jf. artikel 14, stk. 1, tredje afsnit
- c) regler for Europols forbindelser, jf. artikel 26, stk. 1, litra b)
- d) regler om gennemførelse af personalevedtægten, jf. artikel 37, stk. 9, litra d)
- e) regler for udvælgelse og afskedigelse af direktøren og vicedirektørerne, jf. artikel 38, stk. 3 og 7
- f) regler om fortrolighed, jf. artikel 40, stk. 1
- g) finansforordningen, jf. artikel 44
- h) eventuelle andre instrumenter, der er nødvendige for at forberede anvendelsen af denne afgørelse.

2. Med henblik på vedtagelse af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, litra a), d), e), g) og h), sammensættes Styrelsesrådet som fastsat i artikel 37, stk. 1. Styrelsesrådet vedtager disse foranstaltninger efter den procedure, der er fastlagt i de bestemmelser, der henvises til i nærværende artikels stk. 1, litra a), d), e) og g).

Rådet vedtager de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, litra b), c), og f), i overensstemmelse med proceduren i stk. 1, litra b), c), og f).

Artikel 60

Finansielle foranstaltninger og afgørelser, der skal træffes forud for anvendelsen af denne afgørelse

1. Styrelsesrådet træffer i den sammensætning, der er fastlagt i artikel 37, stk. 1, alle de finansielle foranstaltninger og afgørelser, der er nødvendige for anvendelsen af den nye finansielle ramme.

2. De finansielle foranstaltninger og afgørelser, der er omhandlet i stk. 1, træffes i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002, og skal blandt andet omfatte:

- a) forberedelse og vedtagelse af alle de foranstaltninger og afgørelser, der er omhandlet i artikel 42, vedrørende det første regnskabsår efter datoen for denne afgørelses anvendelse
- b) udnævnelse af regnskabsføreren som omhandlet i artikel 37, stk. 9, litra e), senest den 15. november året før det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen af denne afgørelse
- c) oprettelse af en intern revisionsfunktion som omhandlet i artikel 37, stk. 9, litra f).

3. Godkendelsen af operationer, der henhører under det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen af denne afgørelse, foretages af den direktør, der er udpeget i henhold til Europokonventionens artikel 29, fra den 15. november året før det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen af denne afgørelse. Fra og med denne dato har direktøren endvidere ret til i fornødent omfang at uddelegere opgaverne som anvisningsberettiget. Forordning (EF, Euratom) 2343/2002 iagttages ved varetagelsen af opgaverne som anvisningsberettiget.

4. Den forudgående kontrol af de operationer, der henhører under det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen af denne afgørelse, foretages af den finansinspektør, der er udpeget i henhold til Europokonventionens artikel 27, stk. 3, fra den 15. november til den 31. december året før det første regnskabsår efter

datoen for anvendelsen af denne afgørelse. Finansinspektøren udfører denne funktion i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) 2343/2002.

5. En del af Europol's overgangsudgifter til forberedelse af den nye finansielle ramme fra året før det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen af denne afgørelse dækkes over Den Europæiske Unions almindelige budget. Finansieringen af disse udgifter kan antage form af et tilskud fra Fællesskabet.

KAPITEL XI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 61

Gennemførelse

Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale lovgivning er i overensstemmelse med denne afgørelse på datoen for anvendelsen af denne afgørelse.

Artikel 62

Udskiftning

Denne afgørelse træder i stedet for Europolkonventionen og protokollen vedrørende Europol's privilegier og immuniteter, medlemmerne af Europol's organer, vicedirektørerne og Europol's personale fra datoen for anvendelsen af denne afgørelse.

Artikel 63

Ophævelse

Medmindre andet er bestemt i denne afgørelse, ophæves alle bestemmelser om gennemførelse af Europolkonventionen med virkning fra datoen for anvendelsen af denne afgørelse.

Artikel 64

Ikrafttrædelse og anvendelse

1. Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.
2. Den anvendes fra den 1. januar 2010 eller fra datoen for anvendelsen af forordningen omhandlet i artikel 51, stk. 1, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Artikel 57, stk. 2, andet afsnit, og artikel 59, 60 og 61 anvendes dog fra datoen for denne afgørelses ikrafttræden.

Udfærdiget i Luxembourg, den 6. april 2009.

På Rådets vegne

J. Pospíšil

Formand

BILAG

Liste over andre former for grov kriminalitet, som Europol har kompetence til at beskæftige sig med, jf. artikel 4, stk. 1:

- ulovlig narkotikahandel
- illegal virksomhed i forbindelse med pengehvidvaskning
- kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer

- organiseret illegal indvandring
- menneskehandel
- kriminalitet i forbindelse med motorkøretøjer
- forsægtigt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret røveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- underslæb og bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- falskmøntneri, forfalskning af betalingsmidler
- it-kriminalitet
- bestikkelse
- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- ulovlig handel med truede dyrearter
- ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- miljøkriminalitet
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.

I denne afgørelse forstås ved de former for kriminalitet, der er omhandlet i konventionens artikel 4, stk. 1:

- a) »kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer«: strafbare handlinger i medfør af artikel 7, stk. 1, i konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, undertegnet i Wien og New York den 3. marts 1980, og strafbare handlinger i forbindelse med nukleare eller radioaktive materialer som defineret i henholdsvis artikel 197 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab og i Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling²⁴⁾
- b) »organiseret illegal indvandring«: forsægtige handlinger, der i berigelseshensigt har til formål at lette personers indrejse, ophold eller beskæftigelse på medlemsstaternes og Den Europæiske Unions område i modstrid med de i medlemsstaterne gældende regler og bestemmelser
- c) »menneskehandel«: det at rekruttere, transportere eller overføre en person, holde en person skjult eller modtage en person ved brug af magt eller trusler om magtanvendelse eller anden form for tvang, bortførelse, bedrageri eller misbrug af magt eller udnyttelse af en sårbar stilling eller ydelse eller modtagelse af betaling eller fordele for at opnå samtykke fra en person, der har myndighed over en anden person, med det formål at udnytte vedkommende. Udnyttelse omfatter som minimum udnyttelse af prostitution af andre eller andre former for seksuel udnyttelse, fremstilling, salg eller distribution af børnepornografisk materiale, tvangsarbejde eller tvangstjenester, slaveri eller slavelignende praksis, trældom eller fjernelse af organer
- d) »kriminalitet i forbindelse med motorkøretøjer«: tyveri af eller ulovlig handel med personbiler, lastbiler, sættevogne, lastbilers og sættevognes last, busser, motorcykler, campingvogne og landbrugskøretøjer, køretøjer til bygge- og anlægsvirksomhed samt reservedele til motorkøretøjer og hæleri med sådanne genstande
- e) »illegal virksomhed i forbindelse med pengehvidvaskning«: de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, 2 og 3, i Europarådets konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbare forhold, undertegnet i Strasbourg den 8. november 1990

- f) »ulovlig narkotikahandel«: den form for kriminalitet, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i De Forenede Nationers konvention af 20. december 1988 vedrørende ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer samt i de bestemmelser, som ændrer eller træder i stedet for nævnte konvention.

De former for kriminalitet, der omhandles i artikel 4 og i dette bilag, vurderes af medlemsstaternes kompetente myndigheder i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat.

-
- 1) Udtalelse af 17.1.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
 - 2) EFT C 316 af 27.11.1995, s. 1.
 - 3) EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1.
 - 4) EUT L 256 af 1.10.2005, s. 63.
 - 5) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
 - 6) EUT L 185 af 16.7.2005, s. 35.
 - 7) EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1.
 - 8) EFT C 197 af 12.7.2000, s. 3.
 - 9) EFT C 24 af 23.1.1998, s. 2.
 - 10) Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom af 28.4.1999 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20).
 - 11) Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26.10.2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1).
 - 12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1920/2006 af 12.12.2006 vedrørende Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (omarbejdning) (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 1).
 - 13) EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.
 - 14) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.
 - 15) EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.
 - 16) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.
 - 17) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.
 - 18) EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.
 - 19) EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58.
 - 20) Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 af 28.11.1994 om oprettelse af et oversættelsescenter for Den Europæiske Unions organer (EFT L 314 af 7.12.1994, s. 1).
 - 21) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.
 - 22) EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.
 - 23) Rådets retsakt af 3.12.1998 om vedtagelse af vedtægten for Europols personale (EFT C 26 af 30.1.1999, s. 23).
 - 24) EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.